

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

Poeseos Sacrae Pars Secunda

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

Herodi ereptum conservatumque Joannem
 Cum multis populi Primoribus esse cruenta
 Morte coronatum. Sequitur pia fata mariti
 Elisabeth; quorum tumultis inscribo: Viator,
 Hic in sarcophagis Zacharias dormit, & ejus
 Elisabeth conjux; ex quorum sanguine magnus
 Accola Jordanis, Christi prænuntius, Orbem
 Ingressus sacro clamore replevit eremum.
 Horum præsidio gaudent, quos lege fidelis
 Conjugii sociavit amor, tenerosque probatis
 Moribus infantes formandi cura fatigat.
 Non est in toto fortuna benignior Orbe,
 Quàm si conjugibus pro voto talia dentur
 Pignora, quæ patriæ possint stabilire salutem.

POESEOS SACRÆ

PARS SECUNDA,

IN QUA POEMATE ASCETICO

REPRÆSENTATUR

1mo. Baptismus Christi, & nuptiæ
in Cana Galilææ.	6to. Prandium Christi cum Phari-
sæis & Legum peritis.
2do. Magna piscium captura; &
primorum quinque Discipulorum
vocatio.	7mo. Prædicatio Christi de extremo
Judicii Die.
3to. Instructio de faciendis elee-
mosynis, & modo orandi.	8vo. Electio duodecim Apostolorum
4to. Marinæ tempestatis sedatio; &
expulsio furiosi Dæmonis.	9no. Resuscitatio filii viduæ propè
Naim; & conversio B. Mariæ Mag-
dalenæ.
5to. Resuscitatio filii Jairi, aliâque
miracula.	10mo. Refectio aliquot millium ho-
minum paucis panibus & piscibus
iteratò facta.

E

POE-

POESEOS SACRÆ ET PARTIS SECUNDÆ
INDUCTIO PRIMA.

S. MARCUS CAP. I.

In diebus illis venit Jesus à Nazareth Galilææ, & baptizatus est à Joanne in Jordane. Et statim ascendens de aquâ, vidit Cælos apertos, & Spiritum tanquam columbam descendantem, manentem in ipso. Et vox facta est de Cælis: Tu es Filius meus dilectus, in te complacui. Et statim Spiritus expulit eum in desertum. Et erat in deserto quadraginta diebus & quinginta noctibus, & tentabatur à Satanâ, eratque cum beatis & Angeli ministrabant illi, &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus à Joanne, pœnitentiæ predicante, in Jordane baptizatur, in deserto à Demone tentatur; & Cana in Galilæa primo miraculo, deinde Nazareth & Capharnaümque confugiens, pluribus ibi miraculis se mundo manifestat.

Hac ætate suos Zachariæ filius, olim Prodigio patris natus dictusque Joannes Deseruit; cupidusque Deo conjunctior esse, In deserta puer secessit, & accola factus Jordanis, contentus aquâ, paucisque locustis Sylvestrique favo, miseram, si sæcula spectes, Traduxit vitam. Nudus, villoque cameli Pellicæaque super femorum confinia zonâ Accinctus, gravibus fundens præconia verbis Intonat hæc populis: Domino planate viarum Aspera, pro pravis rectos citò sternite calles. Vos quoque, quos scelerum malè conscia vincula gravant, Pœniteat, dignos pietatis reddite fructus: (vârùm) Appropriavit enim Cœlestis gloria Regni. Mystica sylvestri ciet hæc clamantis eremo Vox Solymæ cives, gentes Jordanis, & inter

Judææ populos Scribas, Legisque peritos,
 Cum Sadducæis Pharifæos: hisce Joannes,
 Progenies anguina tibi quis prodidit artem,
 Inquit, ab instanti fugiendi Numinis irâ?
 Este pii in Superos, commissa piacula vero,
 Ut bene contritos decet, exstirpate dolore.
 Non mihi Thariadem, pluresque opponite Patres:
 Ex massâ lapidis valet Omnipotentia summi
 Numinis electos Abrahamæ producere natos.
 Arboris admota est radicibus, ecce, securis:
 Quælibet arbor enim, si fueris fructibus orba,
 Exstirpanda solo, meritum jaciatur in ignem.
 Vos ego baptizo gelida Jordanis in unda;
 Sed qui me, multò major virtute, sequetur,
 Cælesti populos baptizaturus in igne,
 Tritica pura feret super horrea Cælica, cassas
 Ignibus æternis paleas comburet, & omnes
 Projiciet sordes. Fateor me prorsus ineptum
 Indignumque, viro sandalia solve tanto,
 Corrigitque pedes. Vix hæc absolverat; ipse
 Christus adest, pariter cupiens Jordane lavari.
 Arcet ab incepto Dominum, replicatque Joannes:
 Quid sibi vult humilis dignatio? justius esse
 Arbitror, ut per Te baptismi fonte renascer.
 Estò, refert Christus; baptismi fonte lavabor,
 Hocque tuis manibus, bone vir! nam taliter omnes
 Justitiæ partes implebo. Lotus ab undis
 Surgit, & ecce statim cedunt vaga nubila Cælo,
 Regia tota patet, delabitur igneus ardor,
 Spiritus in nivea specie formæque columbæ
 Insidet occipiti, confortat, lumine replet.
 Hanc subitam lucem sequitur vox lapsa supernè,
 Et sonat: Ecce meus dilectus Filius iste,

Matt.
 3.

E 2

Qui

Qui mihi complacuit. Sed tu pie cultor eremi
 Dic mihi, quid sentis de Salvatore? reponit:
 Hæc ostenta mihi, Domino tribuente, dederunt
 Agnovisse Dei natum, qui, mitior agno,
 Bajulat à toto commissa piacula Mundo.
 Hac confortatus Cœli virtute Redemptor
 Ad loca deserti properans, inibique receptus,
 Ad sibi propositos operum se præparat actus.
 Jámque quadraginta vicibus lustraverat Orbem
 Ignea fax Solis, quando jejunia tanto
 Tempore continuans, stupefacto Dæmone, tan
 Esuriit. Dubius tentator judicat, illa (des
 Humano non posse modo contingere; raptus
 Hinc ac inde nequit liquidò cognoscere verum.
 Viderat eximios actus virtutis, & illos
 Noctes atque dies peragi, jejunia cunctis
 Præferri dapibus; vitiorum femina nullis
 Sentiri indicis humanas vincere vires,
 Hinc ratus ambigux metas imponere menti
 Sic veterator ait: Si vis genuinus haberi
^{Matt.} Filius Excelsi, sapidos hæc saxa jubeto
^{4.} In panes verti. Non solo pane, reponit,
^{Luc. 4} Vivit homo; sed verba Dei dant robora: sacris
 Æthereisque cibus hominis pars optima vivit,
 His non contentus Satanus, mirabile dictu!
 Educit Dominum voluceri per inania raptu,
 Deponensque super summi pinnacula Templi,
 Insidias duplicando refert: Scriptura fatetur,
 Angelicis Geniis de te data jussa ferendo,
 Ne fortasse pedem, gradiens per iniqua viarum,
 Ad lapidem offendas, præceps descende deorsum.
 Sed pariter tentare Deum, vetat illa, reponit
 Salvator, Triplicat nebulo tentamina: Christum,
 Nescio,

Nescio, per quantas Mundi circumferat oras ;
 Excelsique nimis posito super ardua montis
 Ostendit, quæ Mundus habet magnalia : dictis
 Callidus adjungit, Christo se cuncta daturum,
 Dummodo se veluti Dominum prostratus adoret.
 Impatiens tolerare diu malefana Draconis
 Olim fidereis ejecti sedibus ora,
 Et super ingenii vires spirantia fastum,
 Hunc abigens Salvator ait: Discede maligne!
 Pagina sacra docet: Divinum Numen adora,
 Et subjectus huic supplex famulaberis uni.
 Hæc, pecus obscœnum redit, ambitione repulsâ,
 In Stygiam noctem, tenebrasque ferocis Averni:
 Credo fuisse trucem colubrum, qui proximus esse
 Æterno Patri voluit, Genitôque remoto
 Post Patrem Primas, quasi Condominator, haberi.
 Dæmone proscripto, multoque pudore repleto,
 Cœlituum numerosa cohors sua debita Christo
 Exhibitura venit; saturant, recreantque, fovent-
 Esuriam passum; luco squalentis eremi (que
 Educunt, ac in Galilææ prata reducunt.
 Cœpit ibi magno sua dogmata spargere fructu,
 Acquiritque Deo Regni Cœlestis alumnos.
 Tunc Galilæorum regionis in urbe Canensi
 Cognatus quidam Christi celebrare parabat
 Conjugii lætum pro consuetudine Festum,
 Quò Virgo Genitrix simul invitata rogabat,
 Filius ut pariter non dedignetur adesse.
 Christus ut ostendat, sibi gratos esse propinquos,
 Obsequitur matri, atque Canam, comitantibus illuc
 Collectis neo-Discipulis, contendit, ibique
 Comiter exceptus solemne hoc connubiale
 Cum neo-conjugibus celebrat. Discreta voluptas

Continuatur; abest levitas, contentio: verum
 Defectus vini genialia gaudia turbat.
 Suggestit hoc Nato Mater Divina; reponit
^{Joan.}
 2. Filius: hoc nostrum non est curare; nec hora
 Nostra supervenit virtutum signa patranda.
 Responso contenta monet vigilare ministros,
 Ut, quidquid Dominus jubeat, redigatur in actum
 In promptu stabant hydriæ sex: ille ministris,
 Ut repleantur aquâ, mandat; mandata repente
 Explentur: mox Christus aquam, spectantibus illis
 Mutat in excellens vinum: jubet architriclino
 Ferri, qui gustans neo-nuptis inquit: Ubique
 Principio meliora quidem dare vina, deinde
 Deteriora solent: sed vos datis ordine verso
 Hospitibus vino saturis meliora. Latebat
 Pincernam facti series; sed postea totus
 Glorificat Dominum confessus: fama recentis
 Prodigii dispersa volat per quaslibet oras.
 Senior hora ferè noctis, convivia solvit.
 Jungitur his Christus, quorum confortia semper
 Et conversandi methodum pia facta decorant.
 Prima fuit Virgo Genitrix, noviterque vocata
 Discipuli: tali turbâ comitante Capharnaüm
 Progreditur, peregrè cumulat miracula: surdos
 Loripedes, mutos, variis languoribus ægro
 Spiritibus Stygiis obsessos, quidquid in urbe
 Affligebatur, nullo medicamine sanat
 Nazareth appellit, mutatâ forte receptus:
 Principio fervebat opus, Synagoga stupendi
 Auscultat dictis; ubi cum per sabbata librum
^{Luc.} 4 Legis ei tradunt, ut in hoc ænigmata facta
 Solveret, Isaiaë recitavit verba Prophetæ:
 f. 61, Ecce superveniens Domini me Spiritus unxit,
 Con-

Ac Evangelion proponere misit egenis,
 Pectore contritos sanare, & solvere vinctos,
 Confractis veniam, cæcis quoque reddere visum,
 Propitiumque Dei prædicere Judicis Annum,
 Justitiæque Diem. Tunc librum complicat ajens:
 Quæ nunc audistis, per me completa sciatis.
 Tanta perorantem dubio Synagoga stupore
 Aspiciens, inquit: quid fabri filius ille
 Prædicat, obscurâ natus de stirpe? patravit
 Signa Capharnai; patriotis illa, priusquam
 Magniloquo de se jactet præconia plausu,
 Exhibeat. Christus respondet: nemo Prophetes
 In patria meritis dignatur honoribus. Amen
 Dico, quòd Elias (cùm Sirius ureret agros,
 Atque tribus pluvias cohiberet & amplius annis
 Cælum) complures viduarum nôrit; ad unam
 Sidoniam tamen est, Domino mandante, Sarep-
 Missus. Elisæi quoque plures tempore leprâ (tam
 Ac elephantiacâ scabie tumuere; sed uni
 Duntaxat Naaman mundari contigit illâ.
 Hic irâ accensi patriotæ, mœnibus urbis
 Ejiciunt Christum, ductamque per ardua mon-
 In quo struxerunt majores Nazareth urbem, (tis,
 Præcipitare parant de summâ rupe deorsum:
 Nec factò caruisset opus; nisi lumina nimbo
 Obscurâsset eis; quâ se caligine tectum
 Per medios cives subduxit, & ire Capharnaüm
 Denuò constituit. Res suspectissima *Verum:*
 Quilibet illud amat, sed quilibet odit; ubique
 Dicitur esse domi; sed quòd sit nullibi, credo.
 Christus amans veri, falsique gravissimus osor,
 Pellitur ex patriâ, quia verum dixerat, urbe.
 Ergo Capharnaüm, mi Chryste, reverteris exul;

Hic Te, speramus, melior fortuna manebit.
 Ex cathedris Divina doces; miracula cives
 Attonitos repetita tenent; fert rumor in omni
 Terras, quòd tandem Messias venerit. Inter
 Dogmata sacra, virum mandat Synagoga, malis
 Dæmone correptum, produci; voce tremendâ
 Tartareus Stentor clamat: Quid perdere tentas
 Nos, o Sancte Dei (bene notus Dæmoni Christus)
 Quid tibi nobiscum? sine nos, in pace relinquit
 Quis sis, unde tibi sit tanta potentia, novi. (gr
 Increpat hunc Christus: Tace & obmutescere m
 Et subito egrediaris! humi projectus, ut angu
 Volvitur, obsessus; prostrato exire severis
 Imperat ille minis: tandem migrat improbi
 Omnes perculsi rerum gravitate, rogabant, (hosti
 Quem dicemus eum, qui talia mira patrav
 Ejecitque foràs Stygii fera monstra Tyranni?
 Nemo Patrum majora dedit miracula Mundo
 Credimus esse Dei missum, magnùmq; Prophetam
 Plaude Capharnaüm ter fausto fidere plenum
 Quòd gremio foveas legatum ingentis Olympi

POESEOS SACRÆ ET PARTIS SECUNDÆ
 INDUCTIO SECUNDA.

S. MARCUS. CAP. I.

Et præteriens secus Mare Galilææ, vidit Simonem & An
 dream fratrem ejus mittentes retia in Mare (erant enim
 piscatores) & dixit eis Jesus: Venite post me; faciam vos
 fieri piscatores hominum. Et protinus relictis retibus secuti
 sunt eum. Et progressus inde pusillum, vidit Jacobum Ze
 bedæi & Joannem fratrem ejus & ipsos componentes retia
 in navi, & statim vocavit illos. &c.

SY.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Iesus Christus post immanem piscium capturam, in discipulos assumit Petrum & Andream, Jacobum, Ioannem & Mattheum: docet in monte octo Beatitudines, atque ad mare Galileum, & in vicinia mysteriosè concionatur.

Ex patriâ, nuper sicut memoravimus, urbe

Ejectus Salvator amat, præfagia magni

Isaiæ Vatis tandem impleturus, adire

Nephthalin & Zabulon, patrii confinia Ponti.

Isa. 9.
Mat. 4

Felices populi! mersis caligine mortis,

Æternæ vobis clarissima lumina vitæ

Accensus adest Christus: concurrite cives!

Prædicat ad littus Galilæi marmoris! adsunt

Petrus & Andreas; adsunt quoque patre relicto

Par Zebedaiadûm, resuentes retia. Christus

Navigium Petri, docturus ad Æquoris oras

Adstantem populum, conscendit. Fine sacratis

Imposito monitis, Petrum jubet altiùs ire

In pelagi campos, & retia solvere: Petrus,

Quem Præceptoris Divini concio totum

Moverat, assensum tribuit, replicatque: Magister,

Quamvis præteritæ conatu noctis inani

Tædeat, incassum steriles iterare labores;

Tè perhibente tamen, monitisque faventibus usi,

Prompta relaxantes jaciemus retia: forsan

Nocte dies melior reparabit damna laborum.

Retia jactantur; pisces implere sagenas,

Tantæque captorum sociari copia cœpit,

Ut superimpletas naves propè mergeret ambas.

Tanto prodigio Simon stupefactus, Iesu

Prosternit sese, peccatorémque professus,

Indignam reputat Christo sessore carinam.

E 5

Chri-

Christus amans humiles, inquit: Nolite timere
 Promittitque viris, mutatâ sorte futurum,
 Ut non æquoreo capiant ex gurgite pisces,
 Sed retrahant animas tractu meliore profundi
 Ex scelerum barathro; sua dummodò jussa sequantur
 Hæc Christi Domini movet invitatio Petrum,
 Andreamque Petri germanum linquere navem
 Et Zebedaiadas, navim cum patre. Beati,
 Quos ad Apostolicum manus Deus ipse vocavit
 Nulla dies abiit, quâ non nova signa videntur
 Obstupuere: fugit morborum turba; juvantur
 Quos elephantiasis labes probrosa, gravisque
 Naribus ex olidâ scabie inspirata mephitis,
 Fecerat exosos, detestandosque: molesto
 Quem mala membratim noctesque diésque dolent
 Arthritis cruciat, curatur: dumque negaret
 Accursus populi languentem sistere Christo,
 Ardua tectorum scandunt, tabulisque remotis
 Per patulam mittunt duplicato fune lacunam
 Ante pedes Domini; quem decumbentis amantem
 Propitium reddunt lacrymæ, veniamque reponunt
 Cùmque notarentur nigro sua verba lapillo,
 Consuetâ Christus verbi gravitate jubebat
 Surgere languentem sanumque recedere, & ecce
 Exsilit hic lecto; stupefactaque turba fatetur,
 Se proprio tetigisse Dei magnalia visu.
 Prætereundo videt, vectigal, Regis in usum
 Cogere Matthæum, quem vis abscondita verborum
 Unius, quo Christus eum compellat, ad eum
 Ut quæ Mundus amat, magno promptissimum
 Jusserit æternum tanquam fugitiva valere. (audet)
 Utque decoraret perhonesto munia fine,
 Lautâ subalternis sociis convivium fecit;

Que

Quis aderat Christus primus conviva, sui que
 Divini verbi praesentes melle refecit.
 Displicuit Scribis haec conversatio; culpant,
 Quod tantus comedat cum tali gente Propheta:
 Non opus est sanis Medici virtute, sed agris,
 Christus ait; nec se justos venisse vocatum,
 Sed peccatores noxarum fune solutum.
 His quoque Discipulos multum taxantibus inquit:
 Jejunent alii; dico, minus esse decorum,
 Ut, dum sponsus adest, socii jejunia fervent;
 Hoc absente dies venient, & congrua luctus
 Tempora, materiam multo paritura dolori.
 Post haec sabbatico Pharisei tempore cernunt
 Discipulos Christi fata pertransire, fementes
 Carpere de spicis, extritaque mandere grana:
 Corripiunt illos graviter; respondet Iesus:
 Nonne sub Achimelech Mystrarum Principe fa-
 Esuriens David panes comedebat? & addit: (ros
 Filius est hominis Dominus, cui sabbata subsunt.
 Hisque refutatis, dum grandis copia vulgi
 Approperaret, abit montis super ardua, turbas
 Discipulosque suos docturus Mystica, dicens:
 Felices inopes & egeni spirituales;
 Coelestis quoniam capient haeredia regni.
 Felices, placido qui semper pectore mites;
 Retribuetur eis quoniam possessio Terra.
 Felices animae lugentes atque gementes;
 Hasce refrigerii solatia digna manebunt.
 Felices, sacram sitientes esurientes
 Justitiam; quoniam votum satiabitur horum.
 Felices, qui corde pio miserantur egenos;
 Utpote quos Coeli miseratio certa sequetur.
 Felices, tenerae quos ornat candida mentis

Mundi-

Mundities ; quoniam Dominum finè fine vic
 Felices animæ , fraternæ pacis amantes ; (bur
 Quippe vocabuntur soboles lectissima Divûm
 Felices , gravium certamina dura dolorum
 Qui pro justitia tolerant ; quia jure perenni
 Regna cohæredes Cœlestia participabunt.
 Discipulósque affatus ait : Vos dico beatos,
 Si vos persequitur , maledicit & omnia falsa
 Invidus adversum vos fingit crimina Mund
 Talis enimverò tetigit pressura Prophetas.
 Ergo triumphantes gaudete , recondita vo
 In Cœlo fors ampla. Salem vos assero Terra
 Sal si tabuerit , quis eum fal condiet ? ultra
 Nil valet ; unde foràs projectus calce teret
 Officium lucis modio lux tecta negabit ;
 Sed candelabris celsis impôsta vibrabit
 Fulgoris radios , illustrabitque penates.
 Urbs super excelso constructa cacumine mon
 Omnibus apparet : sic exaltata per omnes
 Fulgeat anfractus Mundi lux vestra , fidemq
 Augeat exemplo , Cœloque rependat honore
 Nolo paternarum legum sacraria rumpi ;
 Implebo potius : totius fabrica Mundi,
 Cœlorumque domus citius subversa peribunt
 Quàm pereat postremus apex de lege, priusqu
 Omnia finali fuerint impleta labore.
 Non imitabimini Scribas , contraria Legi
 Justitiæque docent ; multò securius ibunt
 In Regnum Cœleste , meis hortatibus usi
 Audistis vetuisse Patres , occidere quemquã
 Et de jure quidem ; quibus hæc superaddo : reati tu
 Non caret iratus fratri ; minùs ille , molestus e p
 Qui nocet alloquio ; minimè , qui scommate læd
 Ho

Hos iracundos exspectat flamma Gehennæ.
 Hinc si dona paras Divis offerre ; memento,
 Nè contra fratrem foveantur jurgia : vade,
 Et compone priùs , quæ sunt contraria paci.
 Nulla in diffidio Superis oblata placebunt,
 Litigiis occlude viam , ne fortè severus
 Extremum jubeat Judex redhibere quadrantem.
 Mosaicâ Patribus prohibetur lege, sacros
 Conjugii violare toros ; ego strictior addo,
 Quòd , quicumque malo fervore libidinis ustus,
 Alterius thalamo junctam , castamve puellam
 Aspicit , hanc animo jamtum vitiâsse putetur.
 Erue , si noceant oculi ; si membra , recide.
 Expedi , ut Cælo luscus , claudûsve fruaris,
 Quàm miser æterno properes in Tartara lapsu.
 Concessum proavis connubia solvere : castam
 Nolumus expelli , nè forsan adultera fiat:
 Quia & adulterii reus est , qui duxerit illam,
 Audistis veteri perjuria lege vetari;
 Ast ego præcipio , nunquam jurare , nec ipsum
 Per Cælum , cùm sit folium sublime Tonantis;
 Aut Terram, siquidem pedibus substernitur ejus;
 Aut Hierosolymam, cùm sit domus in clyta Regum;
 Perve caput proprium, cùm nec mutare capillum
 Possis ; sit tua vox : est ; non : nihil ampliùs
 Verificata fati , si sis sincera locutus. (adde;
 Talio priscorum viguit sub tempora Patrum;
 Sed præ vindictâ mihi mansuetudo probatur.
 Non obfiste malis : inimico porrige dextram,
 Quam si fors maxillam percusserit ille sinistram.
 Si tunicam rapuit , dimitte & pallia. Siquis
 Te per millenos passus angariat ire,
 Altera continuò pergens duo millia junget.

Sit

Sit quicumque velit , præcordia pande rog
 Nec foribus præfige feram , si fortè petant
 Mutua : perfectæ sunt hæc paradigmata
 Difficilis labor esse nequit , si diligo amico
 Interea infestos odio succensus in hostes :
 Lex nova , quam Mundi populis manifesto ,
 Offensam , sit magna licet , dimittere non
 Hostibus ex animo. Quin & sublimius ad
 Ingenuo vestros inimicos cordis amore
 Stringite , certantes benefactis ; proque malis
 Qui vos blasphemant , veniam pacemque ro
 Ut Patris æterni , Cœlesti habitantis in aula
 Ingenui fitis pueri ; reprobisque , bonisque
 Qui facit æqua sui solatia Solis oriri ,
 Qui pluviam justis , simul & dispensat ini
 O bonitas immensa Dei ! quis justior illo ?
 Et tamen injustos tolerat ; patiturque per illos
 Affligi vario mœrorum turbine justos.
 Hæc imitandorum sublimis regula morum ,
 Servat ab interitu justos , confundit iniquos
 Congregat electos Cœlo , reprobisque min
 Ignis Avernalis cruciatus. Ergo fideles
 Discipuli , Mundo meritis ostendite vestris
 Vos ex Patre Deo genitos , virtutibus uti
 Quas , ut Divinas , Dominus sibi vendicat
 Perfecti , sicut Pater Augustissimus ille ,
 Qui solo astriferos nutu circumvehit orb
 Et regit occultas causas , & amabile verum
 Non ferit injustos , quamvis manus utraque
 Ardeat , & rapidis colluceat ignibus æther
 Longanimis , mitisque manet parcendo , malig
 Expectat reduces , patriisque amplectitur ul
 Auxiliatrices lapsis , si surgere tentant ,

rog. Supposuisse manus, prompto dignatur amore.
 tantu Congaudent Superi, si quis, submersus abyſſo Luc.
 ata v Magnorum scelerum, Domino tribuente profun-^{15.}
 mico Fluctibus emergat. Sapiens patientia Patris: (dis
 es: Nam totum variis concivibus implet Olympum.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS SECUNDÆ
 INDUCTIO TERTIA.

S, MATTH. CAP. 6.

Te autem faciente eleemosynam, nesciat sinistra tua, quid
 faciat dextera tua, ut sit eleemosyna tua in abscondi-
 to; & Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi.
 Et cum oratis, non eritis sicut hypocritæ, qui amant in
 Synagogis & in angulis platearum stantes orare, ut videan-
 tur ab hominibus, &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus Discipulis & audi-
 toribus suis ostendit modum eleemosynas erogandi, methodum
 præscribit Cœlestem Patrem exorandi, pluresque honorum ope-
 rum species, inter operandum miracula nervosè explicat.

Omnia, quæ factus scelerum turpissima mater
 Edidit in lucem (licet in se digna probari)

Matris in opprobrium nigro carbone notantur.

Sic Pharisæorum celebris largitio, vulgo

Notificata tubis, spurcum redolebat odorem

Ambitionis; & hinc meritò discessit inanis.

Quidquid in occulto, Domini solius amore,

Pauperibus dabitur, magnâ, qui grandis abyſſi

Abdita conspectu penetrat, mercede repondet.

Nesciat una manus, quid egenis altera donet.

Matth.
6.

Sufficit à Divis hæc occultata notari.

Ex simili manat probitas simulata fluente:

Ambit enim vanam perverſus hypocrita laudem

Plebis, & hinc cassis quærit loca publica votis;

Quod

Quod sincera vetat probitas: devotio vera
 Respuit ambiguos auræ popularis honores.
 Vir devotus amat, turbâ sejunctus ab omni,
 Reddere vota Deo; videt hic abscondita cordi
 Non eget accensis facibus, rerumque colore.
 Nè sis in precibus nimium verbosus; amoris
 Affectu regitur Dominus, redditque favorem
 Scit, quibus indigeas, & justâ lance requirit,
 Quæ tibi conducant: brevibus sic ergò precare
^{Matt.} ^{6. 9.} O Pater omnipotens, residens super astra Polorum
 Sanctificata colat totus tua Nomina Mundus,
 Adveniântque tui nobis magnalia Regni.
 Cœlestes sicut cives tua jussa sequuntur,
 Sic quoque terrestres tua dirigat alma voluntas
 Da nobis hodie, cunctisque alimenta diebus,
 Et dimitte reis offensas, sicut & illi
 Dimittunt aliis. Noli tentando pusillos
 Illaqueare: malo potius quoscunque fideles
 Exonera. Fac, nos hæc confidentia firmet.
 His precibus necit monitum generale, minantem
 Peccati veniam frustra sperare, vetustum
 Qui fovet offensæ memori sub corde dolorem
 Nec vult, ut tristi monstres jejunia vultu;
 Sed jubet ornatu solito, vultuque sereno
 Occultare, piis si quæ sunt præstita Divis;
 Certus, quòd vigilans meritorum censor anhelat
 Compensare suo pietatem tempore. Culpat
 Omnis avaritiæ conatum; fluxa docendo
 Omnia, quæ Mundus tribuit: prudentiùs aucter
 Thesaurizari pro Cœlo, ubi nulla deinceps
 Divitias ærugo vorat. Speciosa lucerna
 Corporis est oculus, qui simplicitate coruscus
 Quælibet illustrat; si verò nequiter ardet,
 Invol

Involvit totum caligine. Nemo duobus
 Inservire potest Dominis; nolensque volensque
 Præferet alterutrum: Mammonam namque secu-
 Nescit amare Deum. Non indagate, relictis (tus
 Quis nobis victum, quis suppeditabit amictum?
 Quanta cohors volucrum, quam magna caterva fera-
 Non ferit, atq; metit, nec portat in horrea fructus; (rum
 Et tamen abjectis comedit sua pabula curis.
 Quis campos herbis & amœnis floribus hortos
 Vestit, & appingit variatim tanta colorum
 Ornamenta, decus Regum superantia? solus
 Illa patrat Dominus, qui collucentia Cœli
 Amphitheatra sacris nostros accendit in usus
 Ignibus: ergo procùl curarum turbo! ferarum
 Et volucrum Pastor cunctis animalibus illos
 Anteferet, quos tanta manus sub imagine vultus
 Ornatûsque sui pro Cœlo condidit. Este
 Ingentes animo; certi, quærentibus ipsum
 Justitiæ fontem primùm, terrestria largâ
 Adjicienda manu. Pergit sacra dogmata Christo
 Continuare, quibus fratrum censura severè
 Omnibus in totum prohibetur: multa minarum
 Ejicit in tales censores fulmina; certis
 Pollicitus verbis, temerè qui judicat, illum
 Judicio parili ferendum. Credite certi,
 Si nulli parcit vestræ petulantia linguæ,
 Quid mirum? si vos hæc ipsa tonitrua tangant.
 Ex oculis noli festucam tollere fratris,
 Si trabs magna tuos transfixerit: exime primò,
 Quod nocuit propriis; alienos postea cures.
 Non date, quæ sacra sunt, canibus, pretiosaq; por-
 Conculcanda; suo sunt hæc nocitura datori. (cis
 Qui petit, accipiet; sicut qui perdita quærit,

F

Inve-

Inveniet, pulsansque fores intrabit amicus Ed
 Quis pater innocuo lapidem pro pane, vel Affe
 Infanti pro pisce dedit? natura recusat (gu Qu
 Filiolis aconita dari. Melioribus ardet Qua
 Affectûs teneri flammis Pater optimus ille, Nec
 Qui Cœlum, Terramq; regit: dabit omnia vo Qui
 Dummodò, quæ profunt, sincero corde pet Est
 Mutua sint hominum solatia; nemo requir Inst
 A confratre suo, quod ei præstare recusat. Non
 Hoc leges patriæ mandant, perhibentq; Pro Sed
^{Matt.} Qui cupit ad vitam securo tramite ferri, Eve
^{7.} Eligat angustam, cum sit tutissima, portan Fini
 Nam spatiosa via est, quæ dilatata perenne Elo
 Ducit ad interitum, multiq; sequuntur ean Vox
 Doctores reprobos non admittetis, ovinis Tot
 Pellibus indutos; intrinsecus esse rapaces Nes
 Infamesque lupos, mores & vita docebur Nul
 Non ficos tribuli gignunt, nec spina racem Nul
 Quælibet ex proprio fructu cognoscitur arb Ex
 Si mala; succisâ penitus radice meretur Imp
 In furnum mitti. Non sufficit ore precari, Con
 Sed decet, ut precibus jungantur corda: vol Injic
 Exigit illa Patris, finè quâ non posse beari Qui
 Lex Divina docet. Dictis advertite mentem Aud
 Dum suprema dies ruptis ex nubibus igner Duri
 Vibrat, & ex tumulis jubet emigrare sepulta Desp
 Clamabunt multi: Nunquid per nomina Div Mul
 Juvimus obsessos? nunquid patefecimus Or Tur
 Dogmata salvificæ Fidei, populûmque docen Opt
 Edidimus coram Mundo mirante stupenda Ad
 Talibus opponens, nunquam me nôsse, fate Cla
 Mendaces Fidei larvas, & Pseudopropheta Me
 Ite procul reprobi! procul instrumenta malor Mo
 A

Edificatoris prudentis munere fungi
 Affero, qui monitis nostris accommodat aures;
 (g) Quippe super petram fundata palatia firmat,
 Quæ nec Hyperboreus turbo, nec aquaticus Auster
 Nec rapido sternent torrentes impete: verum
 Qui mea deliro contemnit pectore verba,
 Est stolido similis, molli qui fundat arenâ
 Instabilique luto concepta palatia: magno
 Non opus est Boreæ fremitu, fluctuque marino;
 Sed levis hæc ventus, vel parvi fluminis undæ
 Evertunt suffulcra domûs, causantque ruinam.
 Finito sermone cohors numerosa stupebat
 Eloquii methodum, seriem, sensumque profundum,
 Vox insignis erat, penetrantia verba medullas;
 Tota perorantis frons Majestate repleta,
 Nescio quæ, sacris addebat pondera verbis.
 Nullus differuit tantâ gravitate Propheta;
 Nullus ab excelfo Princeps huc Æthere missus,
 Ex Seraphim nullus fuit unquam tanta locutus.
 Imperiosa fuit sacrâ dulcedine mixta
 Concio, convincens animos, & cordibus ignes
 Injiciens. Homines felici tempore nati!
 Qui Salvatorem nostræ sub carnis amictu,
 Audivêre sacris facientem verba labellis.
 Durius Alpino fuerit cor marmore, tanti
 Despiciens tumido vultu documenta Magistri.
 Multa Capharnaüm redeuntem monte relicto
 Turba sequebatur; quoniam vix inter eundem
 Optimus Orator sacræ dabat otia linguæ.
 Ad bivium positus candenti pelle leprosus
 Clamabat: Si vis, Davidis o inclyte fili!
 Me mundare potes! miseri fiducia Christum
 Movit, ut impositis manibus sanaverit ægrum,

Matt.
 8.

Injungendo simul ; nolit differre secundum
 Mosaicæ leges sacris altaribus illa,
 Quæ præscribuntur, taciturnus dona referre
 Filia constantis fidei fiducia, totum,
 Sit licet iratum, facit expugnabile Cælum
 Hinc quicumque volet Domino miserante juv
 Clamet, & inclamet, jungat clamoribus
 Robur inexhaustæ fidei ; fiducia constans,
 Non secus ac aries fortissima mœnia, clausa
 Cælorum valvas humili pietate refringet.
 Vix ingressus erat turbis comitantibus urb
 Centurio quidam, Judææ gentis amicus,
 Pronus adest, Christo referens, in agone fide
 Luctari servum, tristi sermone rogando,
 Ut sibi restituat, sublatis febribus, ægrum
 Tota Capharnai spondet Synagoga, mereri
 Auxilium ; quoniam Divinis usibus ædem
 Exstruxisset eis, semperque fuisset amicus
 Exaudit Dominus constantia vota precantis
 Pollicitus se velle sequi, febrisque furentem
 Antidoto celeri præsens extinguere flammam
 Centurio regerit : minimè sum dignus, ut in
 Sub peccatoris peregrini tecta ; sed uno,
 Sufficit, ut verbo jubeas discedere morbum
 Sum quoque, pergebat, Majorum jussibus ar
 Obstrictus, pariterque meis obtemperat ag
 Militiæ : si dico, procul discedite, cedunt
 Si revoco, redeunt, prompti mea jussa sequunt
 Hæc Salvatori placuit fiducia, nullo
 Ambiguo vitiata metu : quapropter eidem
 Affirmat, servum modò convaluisse. Deinde
 Ad turbas versus, præconia digna profani
 Militis exaltat, se non vidisse, fatendo,

Matt.
 8.

n totâ regione fidem, quæ robore possit
 Equari solidæ fidei, quâ nixus abiret
 enturio. Laudi subjungit verba minarum;
 Nempe, quòd extremo Mundi pereuntis in ævo
 ex peregrinorum populorum sanguine multa
 Millia cum Patribus sint accubitura beatis
 Cœlorum dapibus; vice versâ multa fidei
 sanguine nata foràs sint ejicienda sub atras
 inferni tenebras, ubi nil nisi pessima restat
 Ac extrema pati, flammisque perennibus uri.
 Discimus à Christo non solos esse vocatos
 Ad requiem Domini, Cœlique palatia, natos
 Ex Abraham; licèt his primâ statione vocari
 Obtigerit fortuna. Sumus Deitatis imago,
 Ad Superùm sedes, æternâque Regna creati.
 Nulla datur regio (seu spectes Solis ad ortum;
 seu vultum referas, ubi feris mergitur undis;
 sive rotes faciem versùs glaciale Bootis
 imperium, cupiâsque Noti penetrare recessus)
 Quæ non jure queat Divorum forte potiri.
 Effigies Divina sumus, de jure vocati
 Hæredes Regni, quod perdere quisque cavebit.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS SECUNDÆ
 INDUCTIO QUARTA.

S. MATTHÆUS CAP. 8.

Et ascendente eo in naviculam, secuti sunt eum Discipuli
 ejus: & ecce motus magnus factus est in Mari, ita ut
 navicula operiretur fluctibus; ipse verò dormiebat. Et accesserunt
 Discipuli ejus, & suscitaverunt eum, dicentes Domine salva nos,
 perimus. Et dicit eis Jesus: Quid timidi estis, modicæ fidei? tunc
 surgens imperavit ventis & Mari, & facta est, tranquillitas magna

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus, reversus Capbar-
 natim, sanat socrum Petri, multosque alios languentes;

*compescit Maris tempestatem ; & in Gerasenorum finibus
fessum à multis Damonibus , quos in porcos amandabat
vacuosè liberat.*

Tecta Capharnai Petrus piscator habebat
 Matt. 8. Decrepitámq; socrum ; quam vidit febr
 Christus , & imperio morbi vim sustulit : illa
 Se levat ex lecto , curátque domestica. Fe
 Vespere , dum facibus submersis Phœbus in
 Occubitum , plures morborum mole grava
 Adrepunt , gemitúque gravi solatia quaer
 Hunc torquebat hydrops, illum Phthisis arida,
 Aut calor, aut algor febrium: nephritidis urens
 Calculus angebat plures, podagræque tyrannus
 Hos lepra, vel scabies, vel utrâque malignior
 Et Satanæ rabies cruciabat : plura malorum
 Monstra, supersedeo, nimis proponere me
 Urbs effusa Petri casulam circumdabat, æ
 Hic exspectabant cupido fervore benigni
 Egressum Domini ; nisi prævertere nisi
 Et miser alterutrum, prior hic, prior ille vole
 Sanari : sicut tenerarum turba volucrum,
 Dum reducem patulo conspexit in aëre matrem
 Ire cupit contrâ, fratremque sororcula truce
 Et cupit esse prior, summoque in margine
 Clamat hians, patuloque flagrat prius ore cibus
 Ædibus egreditur, præstat medicamina Christi
 Liberat obsessos, quibus injungebat, ut illi
 A quo sanati, taciturno pectore celent.
 Vix rubicunda novi Phœbi prænuntia lam
 Nubibus obscuris roseos insperferat ignes ;
 Marc. 1. Clandestinus abit, nullo comitatus Achate,
 In deserta sacer Medicus, precibusque supernis
 Solicitudinem Patrem. Sequitur post luminis ortu

um sociis Simon Petrus; Dominóque reperto,
 insinuat, quòd eum cupiant invisere multi.
 Ae jubet, opponit, suprema vocatio, pagis,
 Urbibus, & regnis Cœli documenta referre:
 Hinc opus est placidas Galilæi marmoris undas
 scindere navigio. Quidam tunc scriba: Magister,
 Te comitabor, ait, fueris quocunque profectus. Matt.
 Christus huic replicat: Suspensa cubilia ramis 8.
 Cœlorum volucres habitant, vulpecula fossas:
 Sed mihi non superest, ubi post immensa laborum
 Tædia triste caput lassâ cervicè reclinem.
 His Domini verbis interponebat eundo
 Ex sociis alius: Rabbi concede, priusquam
 Te sequar, extinctum patrem decorare sepulchro:
 Respondens Dominus, defunctos spirituales
 Defunctum sepelire tuum permitte parentem,
 Tûque sequaris, ait. Christus perrexit ad Æquor,
 Ascenditque ratem; socii comitantur, ituri
 Vincula navigii solvunt, laxantque rudentes, Matt.
 Carbasa dant ventis; his flantibus itur in altum. 8.
 In lævo Dominus positâ cervicè lacerto,
 Ad proram lasso carpebat corpore somnum.
 Ex improvîso nigris obducitur umbris
 Æther, emissi coeunt in prælia venti:
 Impugnat Koreas nimbis hyemalibus Austrum;
 Vindicat hoc Auster decumanis imbribus; Eurus
 Irruit in Zephyrum magnis ululatibus; ille
 Oppositos flatus, iramque reverberat: omnes
 Æolii fratres dubio certamine pugnant.
 Franguntur nubes, penetrant per nubila flammæ;
 Fit nox, fitque dies, quoties fera fulmina rumpunt
 Obstantes nebulas: fragor intolerabilis ipsas
 Terrificat cautes; tumidum Mare volvit in altum,

Montis adinstar, aquas; recidunt in Tartara fluctus
 Cymba misella pavet fyrtes, vada, fulmina, ventus
 Tollitur ad nubes, rursùmque hauritur abyssus
 Fluctibus obruitur: misero clamore, saluter
 Navigii rector desperans, omnia turbat.
 Continuat Christus tranquillâ pace soporem,
 Donec ab accursu turbæ pereuntis, ut adfit,
 Et citò præstet opem, lacrymosâ voce rogatur
 O modicæ fidei! respondet Christus, inanem
 Abjicitote metum, fragilem salvabo carinam,
 Surgit, & extemplò secura repagula ventis
 Injicit, & pacem furiosis imperat undis.
 Mira quies pelagi, deponit mite furorem
 Æquor; & insani spirant clementiùs Austri,
 Discedunt atræ nubes, sudùmque sereno
 Lumine conspicuus referat jam Phœbus Olym
 Ad tempus tacuère viri, magnòque stupore (pu
 Contemplantur eum, qui solâ voce salutem
 Reddiderat certò perituris: carbasa ventis
 Restituunt, placidòque gradu per cærula pergit
 Ad Gerasenorum fines, terrâque potiti
 Egrediuntur aquis. Quid nos, mea Musa, doces
 Hæc Elegia? Deum nostros quandoque dolores
 Et mala fortunæ, quantumvis proxima summis
 Exitiiis, spectare; tamen differre juvandi
 Tempora, quæ posuit supremo in vertice fati
 Quòd si fortè rogas, quænam sit causa morarum
 Accipe: vult Dominus, quæ sit fiducia servi,
 Expectare prius, vultùque probare retracto
 Si robusta fides, nequaquam deserit, astat
 In primâ præsens aciei fronte, paratus
 Auxilium præstare suis. Hinc fidite mœsti:
 Nemo coronatur, qui non certaverit antè.

Si desperat opem Mundus; pereuntibus affert
 Suppetias Dominus subitas, præstatque salutem.
 Vix Gerasenorum Christus pede presserat arva;
 Occurrebat homo, Cacodæmonis agmine plenus Matt.
 Incola speluncæ, sævus, furibundus, & audax, 8,
 Nudus, & immanis, distorto squalidus ore,
 Faucibus expansis clamabat: Vade retrorsum
 Jesu Nate Dei! cur nos affligere quæris?
 Nè jubeas miseros tristem remeare sub Orcum;
 Sed, petimus, toleres hac in regione vagari.
 Quale tibi nomen? quærebat Christus: atroci
 Respondet fremitu, *legio*; quia multus inhæret
 Corporis obsessi fibris exercitus Orci.
 Spiritibus mandat Christus discedere: proni
 Sollicitant Dominum, si spes frustrata manendi,
 Ut sibi concedat porcos invadere. Magna
 Sub pede montis erat porcorum copia, campo
 Pasta virescenti, nemorumque salubribus herbis;
 Excessisse ferunt numerum bis mille; malignis
 Spiritibus penetrare suum permittit obesa
 Corpora: fit rabies, in mutua vulnera sævos
 Exacuunt dentes, grunnitibus aëra turbant,
 Post grave certamen, rapidis se cursibus omnes
 In Mare præcipitant: spumosis fluctibus hausta
 Agmina porcorum pereunt: portenta videndo
 Pastores trepidant, currunt ad mœnia, facti
 Eventum dominis narratum. Tota remugit
 Urbs, & porcorum jacturam quæsta, repentè
 Excurrunt visum, si facta relatio vero
 Congruat. Obsessum tranquillo corde sedentem
 Ad Salvatoris plantas, vacuùmque malignis
 Spiritibus; porcos super æquora vasta natare
 Exanimés, stupidi nimio terrore videbant.

Turba reassumptis animi virtutibus urget
 Astantes, referant, quali spectacula casu
 Acciderint: seriem cives indagine docti,
 Supplicibus verbis, ut se, finésque propinquos
 Defereret, Christum rogitant. Res stulta, salu
 Æternæ sorti porcos præferre lutosos!
 Fit tamen assiduò: proprii quid probra reatûs
 Dissimulare juvat? quoties peritura supernis
 Antetuli rebus! quoties ad Dæmonis astum
 Auribus arrectis, Domino prohibente repulso
 Turpe volutabrum porcorum stultus amavi!
 Heu quoties cecidi! quoties tua jussa reliqui
 Divorum Princeps! Stygii figmenta Tyranni,
 Et quæ Mundus amat, vel quæ caro fœda, secuta
 Talia sub feris vitæ modò deprecor annis,
 Non desperando, Domino miserante, salutem
 Civibus insanis morem gesturus adibat
 Navigium Christus, cujus vestigia sævis
 Dæmonibus liber sequitur, bis térque precand
 Ut sibi concedat comitari. Christus eidem
 Imperat, ad patrios gressum revocare penates,
 Et narrare suis, quantâ pietate benignus
 Inferni domitor se tot tantisque malorum
 Spirituum monstris hodie solvisset. Abibat
 Invitus: verùm juxta præcepta Magistri,
 Quæ sibi contigerant, Divinis laudibus effert.
 Quisque videns hominem (qui ceu fera bellua
 Per loca deserti, cautes, & saxa ruebat)
 Depositâ feritate, Dei magnalia coram
 Totius regni populis recitare, stupebat
 Non dubito, quin Christus ei mandaverit, ult
 Adversus noxas animum frenare lupatis,
 Virtutumque viam reparato currere nisu.

Luc.
 8.

Sed Gerasenorum terras, quibus alma salutis
 Dogmata sponte suâ proponere nuper amabat,
 Cur vix ingressus, proscripto Dæmone, rursus
 Deseruit? dubiosa canam; sublimior illa
 Quæstio, quàm possim brevibus dissolvere metris.
 Credo, quòd indignam reputaverit esse salutis
 Dogmatibus gentem, quæ tanti luminis ortum,
 Ne sibi luceret, stolidè transire rogabat:
 Immeritis documenta tamen sat firma reliquit,
 Ex quibus humano poterant advertere sensu,
 Esse Redemptorem Mundi, magnúmque Monarcham,
 Qui Mare terrificum, ventorum prælia, grandes
 Nimborum pluvias, truculenta tonitrua, totum
 Denique Plutonem constringere possit habenis.
 Ibat in exemplum, totâque docebat in urbe
 Tartarei nuper subductus ab ore leonis,
 Tôtque malignorum spectrorum millibus unâ
 Voce salutari, factum testante catervâ,
 Exemptus, quòd eum Christus salvaverit: omnes
 Præsentes testantur idem; junguntque relatis,
 Qualiter obsessus Furiarum impulsibus actus,
 Egressus specuum latebris, & voce tremendâ
 Lapsus in occursum Christi, clamaverit: Eheu!
 Vade retrò Jesu! Jesu pie Nate supremi
 Numinis esto procul! miseris concede benignus
 Hic remanere! pavor simul & confessio monstri
 Infernalis erat signum palpabile, qualis
 Affuerit Princeps Gerasenas visere terras:
 Talis inauditus cedit? Naclerus adornat
 Ad Galilæorum fines per stagna recursum.
 Stabat in adverso Neptuni littore turba,
 Auxilium exspectans Domini redeuntis; & ibat
 A Gerasâ ingrâtâ Christi ratis hospita, passis

In

In Galilæorum properando littora velis.
 O Divine veni contriti cordis amator!
 Ostia cordis ego sincerâ mente repandam
 Nobilibus monitis: noli transire! parabo
 Hospitium, digno cordis penetralia fletu
 Purificabo, veni! solus mihi sufficis hospes.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS SECUNDÆ
 INDUCTIO QUINTA.

S. LUCAS CAP. 8.

Et ecce venit vir, cui nomen Jairus, & ipse Princeps
 Synagogæ erat: & cecidit ad pedes Jesu, rogans eum
 ut intraret in domum ejus, quia unica filia erat ei ferè annu-
 rum duodecim, & hæc moriebatur. &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus, sanata muliere
 duodenni sanguinis profluvio, filiam Jairi Archisynagogi
 mortuis resuscitat; duobus surdis auditum reddit; multum
 Daemonium eiecit; & severâ adscribas & Phariseos adhorta-
 tione eorum mores perstringit.

Lux sacra, quam temerè regio Gerasena remissa
 Ad te fausta novo Galilæa revertitur ortu.
 Felix & nimium felix, si rite lucernis,
 Quæ tibi præ reliquis terrarum gentibus ardent
 Utaris! cives Galilæi currite! vestris
 Ad Mare Salvator turbas hortatur in oris.

Matt. 9. Vir primæ classis, quem Pagina sacra Jairum
 Luc. 8. Nominat, excelsum Synagogæ Culmen, in urbe
 Audierat Christum Gerasæ regione reversum,
 Cùmque venenosâ duodennis filia febrim
 Tosta, sub extremo traheret luctamine vitam;
 Ad Mare festinus contendit, ut inde reportet
 Auxilium Domini pro decumbente puellâ.
 Vir prostratus humi, multoque dolore repletus

Implorat; Christum, morienti vellet adesse
 Filiolæ, medicâque manu depellere morbum.
 Promptus in auxiliis Christus comitatur euntem;
 Sed dum progreditur, circumflua turba premendo
 Impediebat iter: mulier permixta catervæ
 Sanguinis effluvium duodenos passa per annos
 Accedit propius, fidei spe freta, futurum,
 Ut solus chlamydis contactus triste cruoris
 Profluvium fanet; subitam muliercula sensit
 Auxiliantis opem. Christus, licet omnia sciret,
 Inquit, quis eum tetigisset; magna, reponunt
 Discipuli, nos turba premit: me fœmina quædam,
 Respondet, tetigit: mulier turbata timore
 Exorat facti veniam, queriturque, quod annis
 Pluribus (expenso, quidquid fortuna dedisset,
 In Medicos) sperâisset opem; sed semper acerbo
 Accrescente malo misera evafisset; & orat,
 Ut quia sentiret languoris dulce levamen,
 Non dedignetur salvam servare. Magister:
 Filia te sanam fecit fiducia, vade.
 Interea, quod sit tranquillâ morte soluta
 Filia, notificat famulorum turba Jairo.
 Hæc mala, Christus ait, jubeo, desiste vereri:
 Sit tibi firma fides, curamque relinque Supremo.
 Dimissis igitur turbis, comitante Simone
 Et Zebedaiadis, intravit tecta Jairi.
 Sed cum plaga recens; & adhuc in vulnere primo
 Plangeret orba domus, lacrymas suspendere suadet,
 Dum pupam dormire refert: sed quolibet illum
 Deridente, statim patrem matremque puellæ
 Cum tribus his sociis, ubi mortua nata jacebat,
 Deducit, dicens defunctæ: *Cumi Talitha!*
 Quod Latio sermone sonat quasi: Surge puella.

Con-

Confestim defuncta movet sua brachia , surgit
 Ambulat, & vegeto gaudet rediviva vigore,
 Hanc dapibus refici mandat Salvator, & urget
 Totius facti seriem celare. Jairo

Profuit alma fides, quâ deficiente careret
 Auxilio. Nunquid dum nocte dièque fatigo
 Numina, dum cunctas supplex provolvor ad ara
 Dum Sacramentum Domini præsentis adoro,
 Audior? haud quaquam, nisi sit fiducia ducti
 Post opus eximium, quod non domus una,
 Admirabatur vicinia, deserit ædes (omni)

Principis Hebræi, cupidus Divina docendi
 Ad Pelagi fluctus, animarum summus amator
 Offenditque duos oculorum luce carentes,
 Hi fidis ducti manibus, post terga Magistri

Matt. Vociferabantur: Davidis maxime Fili!

9. Aspice nos miseros, oculorum lumina præbe
 Christus inauditos linoquit, dum tecta subisset
 Tunc accedentes admittit, opemque petentes
 Creditis ergò, inquit, per me vos posse juvari
 Dumque faterentur, se credere corde fideli,
 Quòd sibi nulla manus, nisi Christi, ferre saluten
 Possit, ad acclines accedit, lumina tangit,
 Et jubet, ut videant, sicut se credere sponden
 Dixerat, et subito ciliorum pelle solutâ,
 Se produnt oculi, radiant, objectaque claro
 Singula percipiunt visu. Miracula terrent
 Astantes; & quò Jesus vehementius urget,
 Ut celentur, eò manifestius illa per omnes
 Dilatant vicos: hinc publica fama celebrat,
 His vix dimissis adducunt Dæmone mutò
 Obsessum. Miris hac tempestate tenebris
 Obscurata fuit totius machina Mundi:

Ner

Nemo recognoscit Divini luminis ortum,
 Sed, quasi bubones cæci, miracula Christi
 Tanta putant nasci Stygiâ genitrice Megarâ.
 Hinc, cum Salvator Stygium de corpore spectrum Matt.
 Ejiciens, mutæ solvisset vincula linguæ, 2.
 Et Cœli Domino grates deferre juberet Luc.
 Sanatum, bonus ille cliens ex corde Magistri 11.
 Paruit imperio: sed grex Pharisæicus audet
 Persuadere suis, non ex virtute Supremi
 Numinis illa geri; sed quod per jussa supremi
 Dæmonis ejiceret fictâ virtute minores.
 Ostendat, si magna potest, miracula soli
 Adscribenda Deo, dicunt. Ergone (Redemptor
 Ad populum conversus ait) dissensio, mater
 Bellorum, Stygii turbabit regna Tyranni?
 Quæ ratio solidare potest, quod Lucifer Orci
 Rector, & indomiti primus protector Averni
 Sæviant in proprias, veluti sua membra, phalanges?
 Absit hiulca loqui: Cœli virtute repello,
 Atque Dei digito Stygias extermino larvas.
 Hinc scitote, sacro Cœlestia regna favore
 Ad vos salvandos propiùs venisse. Profectò
 Si vir robustus multis circumdatus armis
 Aggreditur, superatque virum, tunc victor onu-
 Prostrati gaudet spoliis, ac diripit arma. (stus
 Qui non est mecum, contra me militat hostis;
 Quique simul mecum spicas non colligit, ille
 Dissipat. Obsessis dum spectra maligna fugantur
 Artibus humanis, inaquosa per arva vagantur,
 Anxia quæsitum, loca quæ sint apta quieti:
 His minùs inventis ad cognita tecta prioris
 Hospitii redeunt; & dum purgata nefandis
 Sordibus inveniunt, pejores denuo septem

Assu-

Assumunt secum Furias, ac tecta subintrant, Nam
 Infortunati, qui tali sorte premuntur! Post
 Ex turbis quædam verbis attentior, altâ Filiu
 Voce peroranti respondet fœmina: Certè Cum
 11. Felix illa parens, quæ te produxit in Orbem, Con
 Uberibusque suis lactavit! vocibus istis Aspe
 Auditis subdit Dominus: Quin imò beati, Cord
 Qui Cœli monitis parent, memorique reponi Delic
 In fundo cordis solidæ documenta salutis, Vos
 Auscultemus eis devotâ mente, sodales, Desp
 Quæ pro Divino nobis solamine Christus Sed
 Mirâ voce refert, dum prædicat esse beatos, Hoc
 Quos neque divitiæ capiunt, nec turpia carni Obji
 Gaudia, nec tumidi splendor titillat honoris, Duri
 Sed quos Divini recreant præconia verbi. Audi
 Hæc animis inserta beant; hæc magna bonor Ex t
 Præmia progenerant: quidquid temeraria no Vos
 Largiri fortuna potest, hæc sola trophæis Quæ
 Innumeris superant; sunt cætera fluxa, cadu Expl
 Ac, velut obscurâ nitidis lampyrides alis Hoc
 Nocte micant, clarâ disparent luce diei, Desp
 Monstrantes proprium patefactâ fraude colorem Noli
 Sic bona se produnt fugiuntque nitentia fortit Obse
 Mentitâ specie Procul hinc phantasmata vulgi Spiri
 Te sequar ô Jesu! tua dogmata sola verebor, Judi
 Donec ad optatum veniat mea cymbula portu Atqu
 Accrescunt turbæ; placidoque fluentia cursu Fulm
 Verba movent populum: sed in ipsos fulmine Innu
 12. Invehitur Scribas, clamans: ô adultera Patrum (a) Sub
 Luc. 11. Progenies! quò stulta ruis? vis signa videre Con
 11. Approprianda Deo? nunquam majora patra App
 His, quæ post modicum finita tragœdia vitæ Sed
 Gentibus attonitis referet per climata! Mundi Disc
 Na

rant. Nam veluti Jonas ex ceti ventre redibat
 Post tres auroras ; sic vult sub rupe sepultus
 Filius! Excelsi vacuo remeare sepulchro.
 Cum suprema dies coram Censore tremendo
 Constituet populos, durissima, rupibus ipsis
 Asperiora, queunt hujus confundere gentis
 Corda Ninivitæ; siquidem monitore Prophetâ
 Delicti veniam lacrymis, planctûque rogabant.
 Vos autem Jonâ majorem, corde rebelles
 Despiciitis, nullo plangendo piacula fletu;
 Sed procul à monitis surdas avertitis aures.
 Hoc in judicio vobis Regina Sabarum
 Objiciet vestram, crimen damnabile, cordis
 Duritiem: Salomonis enim hæc oracula Regis
 Auditum venit, longo jactata labore,
 Ex tam disjunctis Auroræ finibus: atra
 Vos contra caligo premit, spernatis ut illa,
 Quæ vobis præsens major Salomone Magister
 Explicat. O rigidum, mens obdurata, flagellum!
 Hoc illos plerumque ferit, qui sæpe vocati
 Despiciunt monitoris opem. Dulcissime Jesu!
 Noli salvificum tantâ caligine nobis
 Obscurare diem: refove cor, dumque resistit
 Spiritui sancto, sacris confige sagittis,
 Judiciûque metu domitos converte rebelles,
 Atque salutiferis animorum contere petras
 Fulminibus. Stygii decrescant regna Tyranni;
 Innumeris verò populis accrescat Olympus.
 Sub sermone sacro Christi sanctissima Mater
 Confociata suis, quos suavi nomine Fratres
 Appellare solet, coram perhibentur adesse:
 Sed Salvator ait, manibus monstrando fideles
 Discipulos: Hi sunt, quos arbitror esse sororum

Matt.
12.

G

Et

Et fratrum matrisque loco, quicumque fideles
 Corde voluntatem Cœlestis Patris adimplent
 Ex hac finali sacræque coronide, magni,
 Quo Dominus quoscunque probos dignatur, am
 Copia colligitur: Matri, quam totus amabat,
 Assimilat cunctos, qui sunt ex corde fideles,
 Hinc fidamus ei, qui talia signa paterni
 In nos affectûs toties monstravit: & inde
 Nunquam, fatalis dum nos vocat Arbiter ur
 Mordicus hanc fragilem vitam retinere petam
 Sed Patris amplexu freti conemur abire
 Promptius, & solidam moriendo acquirere pacem

POESEOS SACRÆ ET PARTIS SECUNDÆ
 INDUCTIO SEXTA.

S. LUCAS CAP. II.

Et cum loqueretur, rogavit illum quidam Phariseus, ut prand
 ret apud se. Et ingressus recubuit. Phariseus aut
 cepit intra se reputans dicere, quare non baptizatus es
 ante prandium. Et ait Dominus ad illum: Nunc vos Phari
 sæi, quod deforis est calicis & catini, mundatis; quod
 tem intus est vestrum, plenum est rapinâ & iniquitate &

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus, à quodam Phari
 sæo ad prandium invitatus, inter comedendum Phariseorum
 Legis peritorum, & Scribarum vitam & mores acerrimè
 stringit; mensæque sublatâ, eadem ad populum concionem
 reperit

Se gravibus plerumq; viri, qui vera loquuntur
 Exponunt odiis: dum Christus amabile verum
 Prædicat, assurgunt sermonis acumine puncti
 In rabiem tacitam Scribæ, perguntque dolorem
 Conceptumque dolum blando prætexere vultu
 Non secus aulæis domuum cariosa teguntur

Ligna, vel informis paries, rimisque pudendus.
 Ex his unus erat Pharisei nomine clarus,
 Sollicitans Dominum, secum pranderet: adeptus<sup>Luc.
11.</sup>
 Opportuna vafros culpandi tempora Christus
 Annuit oblatis: sed cum pro more lavaret
 Quisque manus conviva, suas mundare recusat,
 Adjungitque: Viri, primò purgate profani
 Interiora sacro cultu penetralia cordis.
 O insensati! patinas calicesque studetis,
 Ut niteant placeantque, foris purgare: sepulchra
 Exteriùs splendent, licet interiora putredo
 Occupet. Hæc equidem Phariseis convenit aptè
 Mundities: externa quidem virtutis honorem
 Prætendunt; sed si super interiora severum
 Dirigis obtutum, vitiorum monstra videbis.
 Hic injustitias, pingues amat ille rapinas;
 Hunc regit ambitio, sanctus cupit ille videri,
 Hic olus & mentham decimat, sed durus egenos
 Negligit. Excelsas cupitis decorare cathedras,
 Ornarique stolis, præferri cuique sedendo,
 Inque salutando deponere culmen honoris.
 O pudor! ô fallax simulati gloria veri!
 Dura quidem, sed justa nimis correctio morum.
 Iste tenor sermonis erat: sed nobile verum
 Nullibi tuta potest habitacula figere; magno
 Contemptu, quidquid verum justumque videtur,
 Respuitur. Quidam discumbens Lege peritus
 Respondet Domino: Non sunt tua dicta, Magister,<sup>Luc.
11.</sup>
 Vera salus animæ, sed atrox injuria: Christus
 Hæc scioli temerè censentis jurgia digno
 Reprimat affatu: Væ vobis! indicat illi,
 Qui dorsum populi duplicatâ mole laborum
 Intolerabilium premitis, nec tangitis ipsi

Articulo digiti gravitatem ponderis: ite
 Ædificaturi cæsis monumenta Prophetis
 (Quos eheu! Patrum vestrorum dira tyranni
 Suttulit è medio) prisca mera signa pudoris!
 Quippe perorabit cruor hic ex marmore vestro
 Increpitando Patres; quorum vestigia sævi
 Criminis hæredes scelerato tramite semper
 Calcâstis: veterum notos exquirite fastos;
 Et probra cujusvis, lectis annalibus, ævi
 Explore! dies veniet, quo nulla cruoris
 Guttula, quam Sancti fudère, manebit inulta.
 Vindictam clamabit Abel, quem maximus ordo
 Interfectorum, simili clamore sequetur.
 Hunc claudet numerum Zachariæ sanguis ad
 Effusus. Repeto, væ vobis Lege peritis! (ars
 Per cunctas libuit fraudes impunè vagari,
 Atque dolis aperire viam, licèt inclyta veri
 Præstiterit vobis Juris prudentia claves.
 Hic sciolus tacuit, caupo famosus honorum,
 Defensorque mali, tacitâque infrenduit irâ,
 Exspectando ferox vindictæ tempus, apertam
 Si quam fortè daret veniens occasio causam
 De nimis austero Domini sermone querendi,
 Sed Dominus (veluti supremus montis Olympi
 Vertex, qui nulla temeratus nube, malignis
 Altior exurgit pluviis, spernitque ruentes
 Sub pedibus nimbos, & rauca tonitrua calcat)
 Continuo pergit Phariseos pungere vero;
 Si fortassè metus, qui muto devorat ore
 Conscia corda mali, convertere posset iniquos,
 Non latuit Dominum reprobati cordis acerba
 Durities; cujus scelerata protervia mater, (vit
 Fœcundata nimis, quàm plurima monstra crea-
 Hinc.

Hincque nihil superesse spei; quia spreta salutis
 Gratia præteriit, Satanæque scelestus obedit:
 Et licet angatur, redeunte subinde pudore;
 Attamen in mediis ut Strongylos *æstuat undis,
 Nec videt in pleno radiorum lumine Solem,
 Sed ruit hinc, illinc, Stygiis circumdatus umbris,
 Dic quæ causa subest, cæcis accendere lumen?
 Præmonstrare viam reprobatis? discite futura
 Posteritas; persæpe, licet præsciverit Æther
 Non fore frugiferum reprobis offerre salutem,
 Hoc fieri: cur? fortè rogas; ut, quando furoris
 Plena dies rutilat, cognoscat quilibet, illos
 Non caruisse suo præmonstratore viarum,
 Sed proprio reprobos miserè periisse reatu.
 Lux indeficiens, summi Sapientia Patris,
 Æthereumque decus, Jesu dulcissime! noli
 Cordibus humanis subducere lumina vitæ;
 Ex quo mors animæ, mors terribilissima, certo
 Omne subsequitur. Vah detestabile damnum!
 Quod, licet in lacrymas totus vertatur Atlantis
 Oceanus, tanto tamen irreparabile fletu,
 Durat in æternum. Quam dum pronuncio vocem,
 In venis rigido mihi stagnat frigore sanguis,
 Cor negat obsequium motûs, spiramina sistunt
 Pulmonum folles, dubium cum morte duellum
 Anxia vita gerit. Si tot, quot sidera sudo
 Apparent Cælo, lustrorum millia finem
 Obtineant; nondum (quàm formidabile tempus!)
 Inchoat æternum. Fratres, quemcunque dolorem
 Finit longa dies, dissolvunt tempora curas;
 Sed cum longa nimis careat duratio fine,

G 3

In

* Insula, una Æolidum, perpetuò igne æstuans aliàs Strongylo dicta.

In rabiem totam spem desperatio vertit.
 Hactenus æternum descripsimus Infernale;
 Sed modò subjicimus breviter Cœleste, prior
 Si censenda venit duratio sola, coævum.
 Heu! quàm dissimili fatorum sorte beatos
 Hoc; sed in æternum miseros facit illud: oportet
 Alterutrum nostræ sit merces ultima vitæ.
 Clauduntur gravibus Pharisæi prandia dictis;
 Continuâtque suo Salvator munere fungi:
 Instruit attentos, monitisque sagacibus infusa
 Ut sibi provideant, Pharisæorumque recuse
 Fermento spurcare fidem; quia grandis eorum
 In speciem sanctos corrumpit hypocrisis actus
 Cuncta revelabit lux opportuna, futuras
 Sorte palàm variante vices; caligine tecta
 Ducet in apricum Dominus, dum vertitur ordo
 Vera loquor fratres; corvumne vocabo columbarum
 Non docet hoc veterum Divina scientia legum
 Sed scelerum nævos puris mundare lavacris.
 Sunt fatui, qui pro certis incerta sequuntur,
 Et qui pro dubiis, quæ sunt manifesta, relinquunt
 Calliditas blandâ semper sub imagine ludit,
 Promittitque favos, aloën infida parando.
 Omortale lutum! quæ te dementia tardat,
 Agnovisse tuæ momenta salubria vitæ?
 Non decet athletam fidei, reboante malorum
 Fulmine terreri: corpus jugulare valebunt,
 Non rapient animam, cujus Cœlestis origo
 Despicit insultus, fatique pericula spernit.
 Expedit hunc Dominum summâ pietate veretur
 Qui post elisos humani corporis artus,
 Æternis animam potis est addicere flammis.
 Hinc vigilate; Deus non vult, torpere veterum
 Quos sibi delegit; sed curis atque labore

Luc.
 12.

Excitat, & segnes veluti calcaribus urget.
 De minimis est cura Deo, nil spirat in Orbe,
 Sit res spreta licet, quod non specialiter acri
 Respicit intuitu: nec vos opus Æthere natum,
 Effigies Domini, genus immortale, relinquet.
 Quisquis in hoc mundo sequitur mea iussa, meumq;
 Humano coram cœtu profitetur honorem, Luc.
 Hunc & ego coram Cœlesti Patre, sacrisque 12.
 Spirituum turmis æquo profitebor honore.
 Sed quicumque, meo despecto nomine, sanctis
 Diffona dogmatibus sectati, sacra profanant,
 His patet ad Stygias iter irremeabile pœnas.
 Sum tamen in cunctos mitis, condono libenter;
 Et si pœniteat lapsos, peccata remitto.
 Sed qui Spiritui Sancto blasphema loquuntur Matt.
 His scelus admissum nullo donabitur ævo. 12.31.
 Vos super hoc verbo breviter mea Musa docebit: Luc.
12.10.
 Omnia Spiritui Sancto peccata resistunt;
 Ast ea præcipuè, quibus obluetamur adeptis
 De Cœlo monitis; * ut sunt, *presumere* magnâ
 De bonitate Dei, scelerumve licentiâ: & omnem,
 Protinus abjectâ spe, *desperare* salutem:
Impugnare Fidem, documentaque vera salutis:
 Si fratres in pace Dei charitateque vivant,
Invidia flammis uri: vel more Pharônis
Obdurare Dei sacris cor vocibus: atque
 De gravibus noxis *nullum sentire dolorem*
 Contriti cordis. Sunt hæc delicta nefandis
 Propria Dæmonibus, Stygiâque tegenda palude.
 Prævideo multos, pergit Salvator iisdem
 Insistens monitis, cum sit delator ubique,
 Ad Pharisæorum Synagogas esse trahendos Matt.
10.

G 4

Ac

* Peccata sex in Spiritum S.

Luc. 12. Ac fora iudicii ; sed propulsate timorem,
 Nec turbet vestram responsio danda quietem.
 Spiritus Excelsi , qui congrua verba salutis
 Omnibus inspirat , linguarum vincula solvet,
 Ex auditorum circumvallante catervâ
 Luc. 12. Interpellato quidam sermone rogabat,
 Ut jubeat fratrem nuper bona rapta parentum
 Secum partiri. Christus, cui displicet omnis
 Fervor avaritiæ, replicat, culpando rogantem:
 Quis me constituit Rectorem juris & æqui,
 Aut incompositas dirimendo solvere lites?
 Subjungitque simul. Quidam prædives agrorum
 Possessor multis terram vertebat aratris :
 Hæc, tribuente Deo, fructu ditissima magnam
 Promisit messem; dives pensabat onustus
 Ancipiti curâ, quò transferat agmina frugum,
 Cùm sua, quæ solitam cepissent horrea messem
 Sint angusta nimis: demoliar horrea, dixit,
 Ædificaturus granaria grandia; lætus
 Comportandorum super ubertate bonorum.
 Jam bene subsistam, dapibus mea mensa scatebit.
 Sæpius eximios epulabimur inter amicos,
 Exultando canit: sed mens circumflua luxu
 Displicuit Domino; quapropter dixit eidem:
 Stulte, quid insanis? subitis nox passibus instat.
 Quæ desiderium, studiûmque infringet habendum.
 Et quis, sollicito quæ sunt congesta labore,
 Quod gemit in cistis aurum, successor habebit.
 Larga voluptatem generat fortuna, voluptas
 Stultitiam: vetitos illi labuntur in actus,
 Qui nimium affectant. Cur ergò superflua quæro
 Et, cùm sufficiant cyathi, cur dolia tanto,
 Immemor obsequii Superûm, conamine sector?

POESEOS SACRÆ ET PARTIS SECUNDÆ
INDUCTIO SEPTIMA.

S, MATTH. CAP. 24.

Vigilate ergo, quia nescitis, quâ horâ Dominus vester venturus sit. Illud autem scitote, quoniam si sciret Paterfamilias, quâ horâ fur venturus esset, vigilaret utique, & non fuisset perfodi domum suam; ideo & vos estote parati: quia, quâ nescitis, horâ Filius hominis venturus est &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus continuando prædicationem suam, & Regnum Dei annuntiando, per insignes parabolas hortatur tam discipulos suos, quàm universam auditorum multitudinem ut summâ cum attentione severum extremi iudicii diem observent.

Quantus, ut errantes in tuta reduceret agnos,
Eriperetque lupis, præcordia dulcia Christi
Inflammârit amor, docet irrequieta laborum
Prægravium series. Hominum zelosus amator
Frigora multa pati non detrectavit & æstus
Solis, & hybernos imbres, transmittere favos
Oceani fluctus, altos transcendere montes,
Currere continuo per plana, per aspera gressu;
Nec dubitavit humi vigiles traducere noctes.
Quòdque magis gemuit, molémque onerosius au-
Exantlare simul debebat ubique scatentes (xit,
E Stygio barathro, Pharisaica probra, procellas.
Ast velut adversis prudens Nauclerus in undis
Magnanimo clavi moderamine turgida frangit
Æquora, nunc rectâ, nunc obliquante carinâ,
Impiger; & Pelagi Caurique obnititur iræ:
Sic licet obfistat monitis Pharisaicus ardor,
Scribarumque dolus; tamen hic furor irritus illum
Non magis impedit, quàm parvula nubila Solem.
Continuans Christus solito fervore fideles
Dogmatibus recreare sacris, contemnere fastum

Conversos docuit; nullo livore teneri;
 Nunquam spurca loqui; nunquam promissa mori
 Declinare malos; semper sincera referre;
 Nec blandam speciem tacitæ prætere fraudi
 Sed quæ grata Deo, quæ conducentia Mundo,
 Clâmque palâmque, roro licet indignante, profari
 Nè vos cura gravet circa bona temporis hujus:
 Quæ Mundus tribuit, subitis rapit unguibus ætas
 Sed quæ Cœlesti fundo nituntur, adinstar
 Marmoreæ rupis durant, quæ sæpe tumultu
 Truditur Æolio; sed inani vapulat ausu
 Quid vos conturbat? dabit omnipotentia Patris
 Ex Superûm penubus * bona sufficientia, quando
 Præcipuo, quæ sunt Cœlestia, quæritis actu.
 Luc. Si pater œconomus sub Sole cadente reversus
 12. Ad sua tecta, videt servos vigilare, placebit
 Matt. Sedulitas reduci: si postea seriùs illos
 24. Inveniat pariter vigilando tecta tueri,
 Gaudebit meritò: sed quando novissima noctis
 Tempora præteritis videt associare, tuendo
 Ostia, ne fures incustodita sagaci
 Surripiant furto Domini patrimonia; multò
 Plus exultabit, summis curâmque fidemque
 Laudibus exornans Ergo vigilate! supinæ
 Laurea desidiæ præbetur nulla. Nitescant
 In manibus vestris accensæ lampadis ignes,
 Et lumbos vestros strictâ præcingite zonâ;
 Ut, si per Superos præfixa advenerit hora,
 Sitis ad instantis fati suprema parati:
 Una dies nigris abscondita nubibus, omnes
 Observare docet. Simon ad singula nervum
 Intendens animi, cupido rogat ore: Magister
 Quæ tam mirificâ vocum gravitate peroras, V

* *Aliàs Heterocliton,*

Vel nos concernunt solos, vel fortè frequentem, *Luc.*

Quæ nos condense circumdedit agmine, turbam? ^{12.}

Christus ait: Quidam Dominus dum fortè remotum

Aggrederetur iter, super omnia prædia fidum

Constituit servum, sub conditione severâ:

Si bene tractâisset sibi demandata, profectò

Esse coronandum dignâ mercede; vicissim,

Si malè, plectendum sicut lex æqua requirit.

Post reditum Domini probat exactissimus ordo

Gestorumque fides, commissa negotia seruo

Mutata in melius. Quid jam tibi, Petre, videtur

Evenisse viro, qui sedulitate probatâ

Absentis Domini quæsit commodâ? nunquid

Eximias præter laudes recreatus opimo

Munere, constitui super hæc, et plura meretur?

Sin, quod sæpe solet, servus neglexit heriles

Proventus; aut si fidei sub imagine falsâ

Clàm rapiat fructus, alios malè tractet, edendo

Potandòque sui reditus decoxerit agri;

Hisque superveniat Dominus, videatque sinistro

Eventu cecidisse vices, servumque malignis

Actibus ingentes agri rapuisse labores;

Quid, Petre, promeruit servus nequissimus ille?

Nonne statim censes, hunc, pro gravitate reatûs

Munere dejectum, legum meruisse rigorem?

Quis vocet in dubium? servus qui verberare fecit

Digna, sed ignorans peccavit, pauca subibit

Verbera; sed Domini qui novit jussa, negatque

Obsequium, multis meruit livescere plagis.

Hi, quibus ampla dedit Dominus curanda, tenen-

De lucris amplam rationem reddere; parvam (tur-

Contra de parvis; quâ disparitate remotâ

Orba basi solidâ rueret prudentia juris,

Hæc

Hæc sunt clara nimis, nec sunt incognita vulgæ
 Communésque minæ cedros humilésque myricæ
 Percutiunt. Ignem, quem veni mittere, nunquam
 Ut flammis animos accendat, jugiter opto?
 Luc. Memagnum remoratur opus, nimitumq; coarctat
 12. Baptismus, quo, sponte quidem, debebo lavari
 Pax infigne bonum; sed non sum missus, ut illam
 Notificem Mundo; res injucunda relatu!
 Ex sermone meo veniet sejunctio nati
 A genitore, nurûs à socru; nulla manebit
 Indivisa domus: sum prægustator amari,
 In me discordes jaciunt sua spicula mentes:
 Hic amat, hic odit; sed qui sunt vera secuti,
 Consolidare queunt, quid quid discordia solvit
 Ad turbas mox versus ait: Distinguere scitis
 A sudo nebulas, tempestatemque futuram
 Ex nimbis, quos Auster agit, non omine laevo
 Conjicitis; sed quæ vos ignorantia tantis
 Involvit tenebris, ut aperto lumine Cœli,
 Quæ spectant propriam, lubeat nescire, salutem.
 Luce repleta dies nitet, acceptabile tempus
 Vivitur, et bifores Cœlorum Regia valvas,
 Ut quicumque volet, subeat, vivâtque, repandit.
 Joan. Sum VIA Cœlestis rectissima, Duxque salutis
 14. 6. VITA beans animam; Divini Essentia VERI.
 Per me respirat, quidquid prostravit Avernus
 O Petre! disponit pulchro Deus ordine cunctas
 Progenies hominum, summisq; subordinat imos
 Ut populis præeant excultis moribus isti;
 Hi monstrata sibi virtutum exempla sequantur
 Estis Apostolici proceres, quos Christus, iturus
 Ad Patrem, vigiles sacro præfecit Ovili
 Pastores. Sunt qui modò vestra sedilia grandi
 Majestæ

Majestate premunt ; horum succendite corda,
 Ut sibi commissos ad pascua vera salutis
 Deducant agnos , & pabula sana ministrant:
 Obsequiosa pios mores imitabitur omnis (Orci
 Subdita turba : secus ; quantam sub plaufibus
 Pessima Magnatum facient exempla ruinam!
 Unumquemque quidem, licet ut Gangeticus ales
 Phoenix humano loca nunquam pervia gressu
 Incolat , obstringit Dominus sua jussa tenere:
 Ast exempla trahunt: nunquam cecidisset Adam,
 Si prægustatrix mulier frenâisset hiantem
 Ingluviem. Crebrò Scriptura fatetur , Hebræum
 Hunc illumve Ducem causâsse piacula gentis.
 Pastorem sectatur ovis , nec flumina terrent
 Asperitasque viæ ; præeunti semper adhæret
 Grex totus : felix , si pascua tuta dedisti!
 Infelix nimium , si te præeunte peribit!
 Quod me terrificâ quatit anxietate dolorum,
 Est ignota dies , quâ sum fortassè vocandus
 Ad rigidum Christi , nullo comitante, Tribunal.
 Outinam primo rationis præditus usu,
 Quando superficiem rerum, non intima, captis,
 Aspiciens oculis , hærebam in cortice solo,
 Talia sollicitis studuissem volvere curis!
 Thebaidos , Christi virtute juvante , recessus
 Forsitan , aut alios saltus , conviva ferarum,
 Totior intrâssem. Genialem Cæsaris Aulam
 Felix Arsenius sterili mutavit eremo:
 Ipse Quirinales prudens Hieronymus arces,
 Quò sic liberiùs Cælo Superisque vacaret,
 Ad Bethlemiaci secessûs claustra reversus,
 Deseruit. Sed quò raperis pia Musa? referre(rum,
 Omnes, qui Mundum, cùm sit domus ampla malo-

De-

Deseruere, suo contenti vivere Christo,
 Est infinitos conari scribere fastos.
 Ad te, mi Jesu, sacrum converto poemam:
 Invigilare mones, & præcipis esse paratos,
 Adjiciens causam; quia sunt ignota tremenda
 Tempora Judicii: monitum servabo, priusquam
 Ex portu vitæ laxem mea carbasa. Serò
 Et nimium serò sapiunt, qui puppe soluta
 Appositis remis, missisque in carbasa ventis
 Præcipiti cupiunt comites se jungere nisu. (be
 Hannibal ante fores, nunquam concedit in
 Subsidium mitti. Martem conscribere, quam
 Hostis inundat agros, & bella ferocia fervent
 Est stolidi remorantis opem. Non desere Jesu
 Conantem tua jussa sequi! fac esse paratos
 Ante diem mortis, quos exundante cruore
 Emisti pretio; ne deprædator iniquus
 Præripiat superis hæc pignora debita Regnis
 Vos quibus Empyreï super alta cacumina Regni
 Ad latus immensi datur invigilare Monarchæ
 Præ reliquis sacra Virgo parens, Michaëlq; super
 Militiæ Princeps, Cherubim, Seraphimque, beati
 Illustrésque Dei proceres, primique Ministri
 Tota Beatorum, quos Cœli Regia cingit,
 Turba triumphatrix, Stygiis inimica rapinis
 Auscultate, rogo, nostrisque precatibus auribus
 Acclinate: sumus, sumus, ah! cogente tremendo
 Judice, in extremo positi discrimine fluxi
 Temporis; exactæ nox ingruit ultima vitæ
 Iudicii fasces crepitant; proscenia morbus
 Et subducta quies aperit; mens sorte futura
 Pressa, remetitur fugitivi temporis actus;
 Et quæ tam multis interlabentibus annis

Adversus Domini præcepta patravit , amaro
 Deplorat gemitu : furit implacabilis Orci
 In nos barbaries ; numerat peccata , cupitque,
 Ut , quia tam carò steterit sibi solus & unus
 Ambitionis amor , nostris quoque congrua factis
 Horrisono tonitru quatiat sententia fontes.
 Eheu!quàm justus timor , & trepidatio nostras
 Irruit in fibras , animasque exire parantes
 Verberat assultu nimio. Pia curia Cœli
 Aspicias hanc luctam ! tantò velocior ergò
 His succurre malis : in nostrum flecte favorem
 Judicii libram ; supremi Judicis iram
 Frange piis precibus ; profliga Dæmonis astus,
 Inque salutiferæ nos duc consortia vitæ.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS SECUNDÆ
 INDUCTIO OCTAVA.

S. MATTHÆUS. CAP. IO.

Et convocatis duodecim Discipulis suis , dedit illis potesta-
 tem spirituum immundorum , ut ejicerent eos , & cura-
 rent omnem languorem , & omnem infirmitatem. Duode-
 cim autem Apostolorum nomina sunt hæc : Primus Simon,
 qui dicitur Petrus , & Andreas frater ejus , Jacobus Zebedæi,
 & Joannes frater ejus , Philippus & Bartholomæus , Tho-
 mas & Matthæus publicanus , Jacobus Alphæi , & Thaddæus,
 Simon Chananæus , & Judas Iscariotes , qui tradidit eum &c.

SYNOPSIS.

*Dominus & Salvator noster Jesus Christus ex Discipulis suis
 duodecim Apostolos elegit , qui per univrsam terrarum Or-
 bem Regnum Dei annuntiant , & concessâ facultate miracula
 patrândi , eos super providâ conversatione cum hominibus
 sollicitè instruit.*

Quanta penes Superos vigeat perfectio pulchri
 Ordinis, eximio vetus & nova Pagina sacræ
 Com

Comprobata assensu Scripturæ. Hierarchia Cœli
 Prima est, cui summo, Romana Ecclesia jure
 Proxima censetur: certè dum singula penso
 Omnia tam solidis in se sunt juncta catenis;
 Ut, si de minimo capiam primordia membro,
 Ascendàmque gradu, sub finem totus in ipsum
 Authorem Fidei Jesum se colligat ordo.
 Nemo refragatur, quòd primum jecerit hujus
 Structuræ lapidem Christus; sed & insuper ipse
 Esset ut æternùm basis inconcussa, Simonem
 Constituit, cujus superædificata lacertis
 Maxima structuræ moles innititur, instar
 Marmoreæ rupis. Viget hæc, sempèrque vigebit
 Donec in extremo Mundi pereuntis agone
 Associata choris Cœlestibus, auspice Christo,
 Unicus evadat conjuncto corpore Cœtus.
 Hunc ut in immensum variis ex gentibus auctum
 Sisteret æterno Patri, per quoslibet Orbis
 Notificare parat Cœlestia dogmata tractus:
 Ad quod Apostolicum munus Bar-Iona vocatur.
 Inter bis senos Legatos primus; eidem
 Jungitur Andreas germanus frater: utrumque
 Par Zebedaiadùm sequitur; post hosce Philippo
 Bartholomæus adest; Thomæ Matthæus adhæret
 Jacob Alphæi sequitur, Thaddæus eundem;
 Tum Simon Chananae adest penultim9: agmen
 Traditor è Scarioth infausto fidere claudit.
 His simul electis super Infernalìa monstra
 Contulit imperium, & morbos quoscunq; malis
 Pellere corporibus: vetuitque accedere gentes
 Et Samaritanos; solas ex sanguine Jacob
 Adduci mandabat oves, illisque, salutem
 Et Regnum Cœli propius venisse, referrent.

Matt.
10.

Luc. 6.

Matt.
10.

Hoc ob iter fulvo loculos farcire metallo,
 Et dapibus peras, duplices quoque sumere vestes,
 Aut quodcumq; gravat, prohibet; spondetq; futu-
 Ut, quib9 indigeant, prono dent corde fideles (rum
 Quisquis enim peregrè communia commoda mul-
 Venerit allatum, stipendia jure meretur, (tis
 Unde laboriferam possit traducere vitam.
 In quæcunque aliquis vestrûm castella vel urbes
 Ingressus fuerit, quærat, quis dignus ibidem
 Hospita tecta colat, cujus divertat ad ædes,
 Hospitióque fruens, victúque refectus, ibidem
 Constante maneat, donec discesserit inde
 Ulteriore gradu plures invisere gentes.
 Adjicit hortando; si quædam tecta subintrent,
 Pacificam domino dicant ex corde salutem:
 Qui si dignus erit delatâ pace, quiescet
 Pax super unanimes, multóque favore replebit.
 Qui vos non recipit, nec dictis porriget aures,
 Hunc averfari jubeo, reprobúmque repelli:
 Quippe Gomorrhæos, quos sustulit igneus imber,
 Cum sua Judicium decreta novissima pandet,
 Non tantus rapiet sub Avernum turbo furoris,
 Quant9 eos, qui vos spernunt, pessum dabit horror.
 Ecce ego vos omnes, velut agnos, mitto luporum Luc. 10.
 In medium, ductrix in simplicitate columbæ Matt. 10.
 Vos probitas sincera regat: sed callidioris 10.
 Sæpe tenebimini serpentis more, sagaci
 Uti consilio. Mundo confidere, magnæ
 Stultitiæ genus est: caveat sibi quisque, nefandis
 Omnia plena dolis! Gaudebit quisque, cruentis,
 Ut veri doctrina ruat, vos tradere flagris:
 Sed licet hæc feriant vos infortunia, nunquid (nes
 Hæc Athleta pavet? nequaquam; spernit, & om-

H

Cal-

Calcat sub pedibus , constanti pectore ,
 Si premitur virtus , multò sublimior exit:
 Magnanimis pensanda viris Cœlestia ! soli
 Non jaëtabimini tanto sub turbine ; scitis
 Quid mihi contigerit : nec vos decet esse quieti
 Ritè laborandum , certandum fortiter : ille
 Grandia lucra feret , faustaëque coronide læta
 Intrabit patriam , qui sic certando reponit
 Hoc modicum vitæ. Divini Numinis aura,
 Spiritus Excelsi , Divina potentia Patris
 Vos confortabit ; vos ubertate loquendi,
 Obstreperos inter rictus rabidasque maligni
 Accusatoris spumas , donabit abundè.
 Est decumanus ager , spatiosaëque vinea veta
 Solitudinibus pro posse colenda : cavete,
 Nè tanti vobis subeant mala tædia cœpti.
 Immensum trutinate bonum , librate coronam
 Justitiæ , quæ post superata pericula vestram
 Canitiem duplici meritorum cinget honore.
 Primus erit fidei constantia ; magna secundus
 Sollicitudo , meis impensa fidelibus : illam
 Justâ lance suo librabit tempore summus
 Arbiter , & gelidi porrectum fluminis haustu
 Incompensatum nullâ ratione relinquet.
 Ite reducturi vacuos pastoribus agnos,
 Desertosque greges ovium , vestèrque probos
 Zelus Apostolicus per mundi clima : leprosos
 Expurgate ; febres extinguite ; corpora multa
 Exagitata malis Diâ relevate medelâ ;
 Tartareos Lemures expellite ; morte subactos
 Ex olidis specubus vivos revocate : fideles
 Omnibus este : Deo confidite ; brachia vestra
 Supponet manibus , benedicturusque molestos

Matt.
 10. 8.

Pensabit magnâ cum fertilitate laborem.
 Excellens Domini fuit hæc instructio norma,
 Et conversandi methodus pulcherrima, nostris
 Non infrugifero successu moribus apta.
 Est immensa Deus dilectio, totus amore
 Flagrat, & emissis incendit sæcula flammis;
 Vultque reassumi, positoque tepore reduci
 In mentes hominum Divini luminis ignes.
 Principibus pacem; cunctis Magnatibus æquum
 Justitiæ cultum; quos fors locupletior auxit,
 Mollia desertos in egenos pectora; justum
 Civibus obsequium; qui paupertate premuntur,
 Cor patiens, solidamque fidem; lapsisq; regressum
 Omnibus, ut Dominum timeant, studeantq; vi-
 Legitimè vivendo Dei promissa mereri; (ritim
 Ore recommendat sancto: talique catenâ
 Nectere mortales in mutua commoda sensus
 Ingeniosus amat. Modus acceptabilis, uni
 Principio, medio, fini conjungere cuncta,
 Opto reuniri tecum, suavissime Jesu!
 Si quæ fortè meos seduxit inertia sensus,
 Culpandusque tepor, patulis infunde medullis,
 Quidquid amoriferos in pectore suscitât æstus.
 Quæ Christus docuit verbis, hæc ipsa, quousque
 Vixit in his terris humana in carne, suomet
 Præstitit exemplo. Tyronum more ruentes
 In sacram belli socios eduxit arenam,
 Dum perrexit eis ostendere, qualiter Orbi
 Restituenda salus, qualisque modestia tanti
 Discipulos deceat sectatorésque Magistri.
 Cùmque triennali spatio concludere tempus
 Inter mortales proprio sermone docendi,
 Constituisset; amat, celeri quasi latus ab Euro,

Arva Palæstinæ nativæque regna benigno
 Irradiare novi Solis fulgore ; jubendo
 Discipulos , ut , si per atrocia funera magnæ
 Complevisset opus (cujus ratione , stupendæ
 Prodigio nostros sese demisit in artus)
 Perficiant reliquum , fidisque laboribus infestis
 Auxiliatores successorésque probatos
 Associare sibi , populóque relinquere Christi
 Et celeri quamvis Hebræa per oppida cursu,
 Advenisse Dei Regnum , patefecerit ; illud
 Dogma tamen tantas radices egit , ut omnis
 Gens Judæa , suum quasi detestata veterum
 Evigilare paret ; præsertim quando videbat,
 Protinùs innumeris solidari dogmata signis.
 Qui fuerat claudus , gressu pernice movetur
 Ambulat absque suo cæcus ductore ; leprosus
 Munditiem nactus gaudet ; sua strata relinquit
 Æger , & ejectus repetit squalentis Averni
 Stagna draco Stygius : sed quod præcelluit omnes
 Prodigii seriem , redeunt ex morte sepulti
 Salvatoris opem condignis laudibus omnes
 Sanati resonant , optant in millia mille,
 Ut Cælo referant grates , encomia linguas.
 Hæc Judæa stupet ; nec fama loquacibus alis
 Illa tacere potest : festinant undique pressi
 Morborum languore , sacro de fonte salutem
 Hausturi ; nullum tenuit longæva senectus,
 Non iter immensum , nec acerbis flatibus Austri
 Quisque suas optat , fatagítque requirere vires
 Et tantum Vatem proprio cognoscere visu
 Contiguæ gentes , licet in squalore morentur
 Ignoréntque Deum , suspensâ mente timebant
 Ex Cælo venisse Jovem , delubra vetusta

Ammonis sprevisse palam, veteresque probriso
 Deposuisse Deos exemplo. Publicus urbes
 Perculit attonitas rumor; perterruit ipsa,
 Plusquam nota fides signorum, Tartara. Nofter
 Conservator amat sub tanto turbine rerum,
 Cœlesti plures animas acquirere Regno,
 Et solidare suum, spretis conatibus Orci,
 Inconculsa super fidei fundamina cœtum.
 Ex quo progreditur, sicut mea Musa subinde
 Fufius explicuit, pulcherrimus ordo sacrorum,
 Quem modò perpetuis viatrix Ecclesia lustris
 Conservare studet. Certè! sub lumine Phœbi,
 (Sive resurgentem mediteris, sive cadentem,
 Sive plagas Austro calefactas, sive rigentes
 Frigore Riphæi Boreæ) non talis habetur
 In vero Domini cultu, nec habebitur, ordo.
 Omne quod à solido seducit tramite veri,
 Ut violenta solent, non est durable. Nostra
 Intemerata fides sumpsit primordia, quantis
 Turbinibus concussa! dedit patientia pressis
 Viatrices oleas, tantis successibus amplas,
 Ut modò, quem sprevit fastus gentilis, & ardor
 Invidiæ Solymis probrosâ morte peremit, (ret.
 Pars hominum melior nunc verum Numen ado-
 Magna quidem, si penso meæ vaga tempora vitæ,
 Et bona de Cœlo mihi præstata metior, urget
 Causa Deo grates laudésque rependere; major,
 Quòd societ me sancta suis Ecclesia membris;
 Maxima, quòd per eam sit Regna superna merendi
 Copia facta mihi: felix, quem destinat Æther
 Hæc ad sacra! tuo ad sanguine Christe redemptis,
 Continuare viam, quæ recto tramite ducit
 Post vitæ ærumnas ad pascua tuta quietis.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS SECUNDÆ
INDUCTIO NONA.

S. LUCAS CAP. 7.

Deinceps ibat in civitatem, quæ vocatur Naim, & ibat
cum eo Discipuli ejus, & turba copiosa. Cùm autem cu
appropinquaret portæ civitatis, ecce defunctus efferebat
filius unicus matris suæ: & hæc vidua erat, & turba civitatis
tis multa cum illa. Quam cùm vidisset Dominus, miser
cordiâ motus super eam, dixit illi: Noli flere. Et accedens
& tetigit loculum; hi autem, qui portabant, steterunt
& ait: Adolescens, tibi dico, surge. Et resedit, qui erat
mortuus, & cœpit loqui, & dedit illum matri suæ &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus prope Naim viduam
filium à morte resuscitat; apud Simonem leprosum ad mor-
sam invitatus à Maria Magdalanapœnitente, sub largo lacry-
marum imbre, balsamo inungitur, & deinde à quodam un-
tore super acquisitione eterna vita callidè consulitur.

Urbis erat in patriis Galilææ finibus olim, (certè
Luc. 7. **N**omine dicta Naim, quam fœmina, cujus
Sustulerat nuper gravis inclementia mortis
Consortem thalami, lugens habitabat; amato
Ex hoc defuncto susceperat illa probatæ
Indolis unigenam, fulcrum columenque senectutis
Quem pia materno complectebatur amore.
Hic cadit in morbum, cujus vehementia mater
Dilectum rapuit, luctuque replevit amaro.
Ut sua miraculis confirmet dogmata Christus,
Ultrò Naim direxit iter; sub mœnibus urbis
Fertur in occursum deducti funeris, usque
Ad viduam digno consolatore carentem,
Illa trahit gemitus inconsolabilis, astra
Suspicit, & jugi deplorat funera fletu.
Hoc Salvatoris præcordia mota dolore
Auxiliatricem flagrant afferre medelam

Afflicta

UNDE Afflictae matri. Jubet, ut processio cursum
 sistat, & ex humeris portatorumque lacertis,
 manus in aprico positum vespillo revelet,
 & ibi Ordine disjuncto comitatus solvitur; omnes
 cumulum coeunt, circumstantesque sepulchrum
 expectant avidi, quae sit novus ille Propheta
 Hoc coram celebri concursu signa daturus.
 Vix adolescentem resupino corpore, clausis
 Luminibus, tristi pallore situmque jacentem
 Vespillo turbis detexerat, ecce Redemptor
 Accedit propius, defunctum voce sonorâ
 Suaviter alloquitur, mandatque resurgere: paret
 Mortuus actutum; siquidem spiramina, visus,
 Et sensus reliqui cursu pernice redibant:
 Exiliens loculo, se tantis undique cinctum
 Miratur turbis: facto clamore, propinqui
 Ocyus accurrunt; benefactoremque, reversa
 Ex luctus pelago, cum nato mater adorat.
 Attonito tremuit circumstans turba pavore,
 Laudavitque Deum, quod jura resolvere mortis,
 Et contristatam tanto solamine matrem
 Dignatus fuerit perfundere. Publica totum
 Hoc opus eximium referebat fama per Orbem.
 Princeps Herodes cum totâ concitus aulâ,
 Ardebat tanti Vatis cognoscere vultum:
 Sed velut indigni, dedignabatur amator
 Virtutis, faciem mœchi subiisse Tyranni,
 Se subducendo turbis, alibique docendo.
 Inter mundatos Christi virtute leprofos
 Vir præclarus erat; Jurisprudencia summis
 Hunc Pharisaorum cathedris adscripserat: ejus
 Nomen erat Simon, dictus de tabe leprosus.
 Qui Christum, quoties occasio præstitit ansam,

Luc. 9.

H 4

Comi-

Comiter exceptum sincero corde fovebat,
 Cùmque die quâdam Cœlestia pabula multis
 Millibus externis sacro sermone dedisset,
 Luc. 7. A Simone pio fuit invitatus ad escas:
 Sub finem mensæ, mulier compuncta severa
 Hortatu Domini, fluidis ingressa capillis
 Accumbit Christi pedibus; lacrymisque rigatis
 Crinibus abstergit; tersis opobalsama multo
 Affundit gemitu. Simon carpendo sinistrè,
 Quod peccatrici permetteret ungere plantas,
 Incepit dubitare super virtutibus uncti.
 Christus, ut occulti scrutator pectoris, inquit
 Pauca tibi, Simon, habeo proponere: binos
 Contraxisse ferunt difformia debita cives;
 Unus enim parvum, magnum contraxerat alter
 Creditor ambobus dimittit debita: Simon,
 Quid censes, à quo magis hic mereatur amari
 Respondet Simon: Ab eo, cui plura remisit.
 Opportuna refers; respondet Christus eidem
 Me suscepisti; sed non fuit ullus in æde,
 Qui præberet aquam pedibus, plantasque lavare
 Hæc verò mulier, Simon, quam conspicias, ecce
 Ultrò meos calido lacrymarum fonte rigavit,
 Absterfitque pedes propriis gemebunda capillis
 Tu me suscepto nec labris ulla dedisti
 Oscula; sed pedibus mulier dedit ista rigatis
 Basia mille meis, sinceri signa doloris:
 Me non unxisti nardo, nec aromate lassum
 Affictumque caput recreasti: fœmina verò,
 Quam temerè culpæ, redolentia balsama magis
 Affudit pedibus pretii. Quæ singula causant,
 Ut quæcumque, licet sint multa, piacula flectant
 Huic peccatrici, tanti commotus amoris

Igre

Ignibus, extinguiam: mox versus dixit ad illam:
 Cuncta remittuntur tibi crimina, salva recede;
 Nam tua viva fides salvam te fecit. At ecce!
 Quos dubius Simon simul invitaverat, ægrè
 Verba, remittentis Domini peccata, ferentes
 Intra se dicunt: Solus delicta remittit (porem,
 Omnipotens; quid verba crepant? Removete stu-
 Filius Excelsi loquitur, quem nulla facultas
 Deficit, & cunctas potis est extinguere noxas.
 Nobilis à patriâ, cui nomen Magdalon, arce
 Magdalis hæc mulier cognomine dicta (Redemptor
 Septenos ab eâ Stygios proscripserat angues)
 Nec non magnifici conjux gratissima Chusæ,
 Qui Procurator grandisque Minister in Aula
 Tetrarchæ fuit Herodis, Susannæque dives,
 Et plures aliæ, quas per sua dogmata Christus
 Ad vitæ frugem, Fideique reduxit Ovile,
 Hæc post ex propriis opibus stipendia Christo
 Larga ministrabant. Quærit Rex ditior Orbis
 Ipse stipem, nos ut doceat tolerare laborem,
 Esuriemque pati. Jesu pauperrime! noli
 Divitiis cumulare tuos; nisi junxeris ultrò
 Munifici cordis, seu compatiens amorem.
 Post hæc tentator quidam Legumque peritus Matt.
 Calliditate vafrâ simulans, quasi nesciat, urget 22.
 Ex Domino novisse modum, quo præmia vitæ Marc.
 Eternæ possit lucrari; Christus eidem, 12.
 Quid Scriptura docet? comi bonitate reponit: Luc.
 Hæc, tentator ait, super omnia mandat amare 10.
 Divinum Numen; quo factò, postulat omnes
 Proximitate mihi conjunctos pectore toto
 Complecti. Rectè dixisti, hæc ritè sequendo
 Eternæ poteris lucrari præmia vitæ,

Respondet Dominus: tentator callidus instat,
 Iustificare volens, se talia jure rogâsse;
 Cùm nimis obscurum, nec in ullâ lege repertum.
 Quis meus in tantis videatur proximus esse.
 Lex Domini peramare docet quoscunque propin-
 Non illos solum, quos nobis sanguine junxit (quos
 Fortuito natura gradu; meus esse propinquus
 Censetur, quicumque meo, quicumque meorum
 Indiget auxilio; respondens subdit Iesus:
 Luc. 10. Vir Solymæus adit Ierichunta; sed inter opacos
 Sylvæ lucos trucium stabulata latronum
 Turba, virum nullo munitum robore furtim
 Aggreditur, miserum spoliat, multisq; cruentum
 Vulneribus mediâ luctantem in morte relinquit
 Hæc iter instituit Solymæus Mysta, sequente
 Levitâ; verùm moribundum transit uterque,
 Nec consolatur: tandem concessit Olympus,
 Ut Samaritanus per eosdem vectus opacos
 Frondosi nemoris saltus conspexerit ægrum:
 Hic miserans descendit equo, solatur, et omnes
 Impendit curas, ut conservetur egenus:
 Abstergit tabum plagis, oleoque medetur:
 Mentis ab excessu reducem, tremulumque caballo
 Imponit, ducit cautè, retinetque caducum,
 Cùmque viderentur læso decrescere vires,
 Portat in hospitium; reficit potique ciboque,
 Discedensque rogat cauponem, vellet habere
 Languentis miseri curam; pretiumque laboris
 Prænumerat, spondens, si fortè requireret ægrum
 Conditio plures sumptus, se velle reversum
 Omnia languenti bona præstata solvere largè.
 His dictis, rogitat Christus: Quis proximus illi
 Inter latrones lapsò statuetur, amabò?

Respondet sciolus: Puto, quem clementia movit
 Suppetias afferre viro. Verissima dicis,
 Hæc imitaturus vitam lucraberis, inquit.
 Hæc doctrina monet miseris succurrere, multis
 Larga manus Domini concessit multa: profectò
 His simul incumbit largiri multa; sed illis,
 Quos non respexit tanto fortuna favore,
 Pro modulo modicum: quod fors inimica negavit,
 Hoc supplet sincerus amor. Meminisse jubemur
 Istius viduæ, Solymis quæ bina minuta Luc.
21. 2.
 Intulit in gazam Domini; sed iudice Christo
 Omnibus oblati hæc munificentior illam,
 Ad quam suspiro, mercedem digna recepit.
 Continuo multi veniebant iussa rogatum,
 Quid sibi præ reliquis faciendum mandet, ut inter
 Electos Cæli cives, animasque beatas
 Connumerarentur. Juvenis, quem gratia Mundi Matt.
19.
 Fecerat eximium, fulvòque repleverat auro, Luc.
18.
 Intererat turbis responsa rogantibus; illi
 Christus ait: Vitam si vis intrare perennem,
 Observare Dei semper mandata, memento.
 Illicò respondet juvenili promptior ausu:
 A puero mandata Dei mea norma fuerunt,
 Nec contra legem me culpa redarguit. Ergò,
 Opposuit Christus, si te perfectio vitæ
 Et sublimis amor trahit altiùs, omnia vende,
 Quæ fortuna tibi concessit largiter; ecce
 Innumeros durâ sub paupertate gementes!
 Auxilium rogitant, extendunt brachia; donis
 Accumulare manus inopum, Cælestia tutus
 Quærendi modus est; si feceris istud, habebis
 Thesaurum in Cælis; & adesto, meque sequaris.
 Consilium hoc Domini de venditione bonorum

Affi-

Affixit tacito pectus juvenile remorsu:
 Anteferebat enim peritura perennibus; illa
 Immodicè, quæ fors casu largitur, amando.
 Hunc animi luctum sublimi mentis ab arce
 Despiciens Dominus, vultum removebat, in illa
 Acriter invectus, qui deficientia Mundi
 Præponunt Superis; hos æquiparando camelis
 Sicut enim netricis acûs hæc bestia grandis
 Exiguum nunquam poterit transire foramen;
 Sic quoque divitiis & Mundi rebus onusti
 Non poterunt unquam Cœlorum Regna subire
 Excludit terrestris amor Cœlestia; nullum
 E contra, quem cura Deo Divisque placendi
 Exstimulat, terrena trahent. Pars maxima Mundi
 Prò dolor! immodicis affectibus ebria vivit:
 Hincque graves magnosq; viros, famâq; verendos
 Contingit labi. Ratio lux una Sophorum,
 Dum caret adjuncto fidei fulgore, nigrescit.
 Ergò meo Divina fides illabere cordi!

POESEOS SACRÆ ET PARTIS SECUNDÆ
 INDUCTIO DECIMA.

S. JOANNES CAP. 6.

Cùm sublevasset ergò oculos Jesus, & vidisset, quia multitudo maxima venit ad eum, dixit ad Philippum: Ut de ememus panes, ut manducent hi &c. Respondit ei Philippus: Ducentorum denariorum panes non sufficiunt eis, unusquisque modicum quid accipiat. Dicit ei Andreas frater Simonis Petri: Est puer unus hic, qui habet quinque panes hordeaceos & duos pisces: sed hæc quid sunt inter tantos? Dixit ergò Jesus: Facite homines discumbere &c. Discubuerunt ergò viri numero quasi quinque millia. Accepit ergò Jesus panes, & cum gratias egisset, distribuit discumbentibus &c. Ut autem impleti sunt, dixit Discipulis suis: Colligite fragmenta &c. Et impleverunt duodecim cophinos

SYNO-

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus primò quinque millia hominum quinque panibus, & binis piscibus; secundo autem septem panibus & paucis piscibus quatuor hominum millia, hoc pabulo per miraculum multiplicato, saturat; & multa de sacrosancto Corporis sui edulio mysticè concionatur.

Non animas solùm, verùm quoq; corpora pavit Christus, & apposuit, præter sacra pabula verbi, Millibus, esuriem passis, alimenta ciborum.

Maxima transgressum Galilæi marmoris undas Turba sequebatur; propriis aspectibus alta, Quæ Divina manus faceret, miracula visum, Auditumque, suos quo pasceret ore clientes.

Post Maris emensos fluctus, super ardua montis Discipulis stipatus abit; sed cominùs ingens (pum Agmen adesse videt, quod contemplando, Philipp- Appellat, quærens, quid judicet, unde ciborum Copia, quæ tantam possit saturare catervam, Desumenda: fidem voluit tentare Philippi;

Ipsè sciebat enim, quæ, mox patrare volebat Signa. Philippus ait: Nummos haud esse ducentos Sufficiens pretium coëmendis panibus, unde Tam numerosa queat saturari turba. Sed inquit Andreas frater Petri Simonis, adesse

Hic juvenem, quinos panes, binosque ferentem Pisciculos: certè! paupercola portio, tantos Inter mortales nihil effectura cibandos.

Sed tamen ad Christi nutum discumbere sæno Discipuli cunctos faciunt; cùm panibus ille Pisciculisque sacro benedicens suspicit ore, Partiturque cibum: capiebant, quanta volebant; Et saturabantur (res admiranda relatu!)

Millia quina simul: siquidem dum dextera primo

Ero-

Erogat ad libitum sumentis, larga secunda
 Portio succrescit demptis; sic tertia: dem
 Se generante penu saturatur copia tanta,
 Ut reliquis adeò duodenas turba videret
 Impleri cophinos fragmentis. Dúmque rem
 Applausu strepero montis vicinia, Christus
 Discipulos iussit conscensâ nave præire
 Trans pelagum, donec turbas dimittat; &
 Excedens turbis tacitè, lucóque receptus
 Montani nemoris, latitat, ne fortè revisum
 In se prouerent subitò, Regémque creare
 Sol iuit cubitum, noctisque faventibus un
 Saltibus exivit Dominus, comitésque secuta
 Ad Mare, conspexit dudum solvisse carinas
 Trigintâque solo stadiis distare; ferique
 Bellantes inter luētari Marmoris æstus.
 Hos consolatum, gradiens super Æquoris und
 Per varios venti strepitus sævasque procellas
 Insequitur ficcis pedibus; quem fortè vident
 Discipuli extimùere, rati, se cernere spectru
 Cúmque exclamarent, horrorem ponere Je
 Suaviter acclamat, nullum phantasma vident
 Sed se, dimissis turbis, remeare Magistrum
 Ad Dominum prompto Simon Petrus ore profat
 Instantérque sibi rogat indulgere, veniret
 Per Maris irati luētantes obuius undas;
 Occursum fido permittens Christus amanti,
 Ardori fidei generoso laxat habenas.
 Exfilit aētutum navi veteranus amator;
 Fluctibus infistit firmo pede; pergite eundo,
 Ac si calcaret solidi tabulata metalli.
 Cúmque nimis validè vehemens insurgeret Auf
 Inciperentque pedes Simonis gurgite mergi

Matt.
 14.

Concutitur subito terrore, rogatque benignam
Salvatoris opem; qui subveniendo, cadentem
Erigit, et fidei modicæ simul arguit illum.

Ascendunt puppim, ponuntque ferocia bella

Æolii fratres; convectorésque phaseli

Talia spectantes, Divinum Numen adorant.

Matt.
14.

Provecti plenis veniunt ad littora velis;

Anchora mordet humum; Gennesare fama reve-

Advenisse virum, qui tanta patrâisset ubique (lat,

Admiranda: velut per classica plura vocati

Undique conveniunt ægroto corpore pressi,

Suppliciterque rogant vestitus tangere limbum,

Confisi Domino, tali medicamine sævam

Morborum rabiem sedari posse: fidelis

Præstitit auxilium faustis successibus Æther:

Nam quicumque sacræ tetigerunt extima vestis,

A languore suo sani lætique redibant.

Joan.
6.

Cumque Capharnaüm rediisset, turba rogabat,

Quo vectore freti fluctus transgressus, adesset?

Non huc confluitis, replicat, nova signa videre;

Sed quia vos gratâ panum dulcedine pavi,

Fercula, quæ pereunt, investigare recusat,

Qui cupit Æthereis saturari panibus. Ecce

Me Cœli panem! quemcunque refecero, nunquam

Amplius esuriet; nec, qui mea dogmata servat,

Ulteriore siti poterit flagrare. Remandit

Hæc Pharisæorum circumstans cœtus, ad instar

Aprorum, qui sæva suos in prælia dentes

Exacuunt, terréntq; feris grunitibus hostem. (lus,

Christe tamen pergis contemnere murmura; nul-

Ingeminas, poterit, nisi quem moderator Olympi

Traxerit ille meus Pater, in me corde fideli

Joan.,
6. 44.

Credere; & expleti post sæcla novissima Mundi

Hunc

Hunc ad perpetuam mandabo resurgere vita Adj

Hæc, quâ carne tegor, cibus est verissimus Beth

Qui rubet in venis cruor, est certissima vita Litt

Potio; qui fruitur dignè saturatus utroque Salv

Perpetuo mecum remanebit fœdere junctus Illin

Joan. Dura videbatur propriis hæc concio Christi Ille

6. 61. Discipulis, ideoque palàm pars magna rece Circ

Sed duodenorum numerus constantior: unu Huc

His tamen intererat, Christo notissimus, atr Myo

Dæmone deterior Judas, cognomine dictus Agg

Iscariota, Dei famosus proditor Agni. Cura

His Christus: Cur non, reliquis abeuntibus, & Prod

Me quoque deseritis? respondet Petrus, am Prom

Insignis Domini: Te credimus esse Tonant Tran

Unigenam, de quo tot, convincentia nostru Casa

Vidimus attoniti testes miracula, captum. Dicit

Matt. 8. Præmisso similem nobis sacra Pagina casum Te m

Exhibet, in sterili dum Christus pascit erem Pars

Piscibus exiguis, & septem panibus, ultra Maxi

Ut Scriptura docet, bis millia bina virorum. Hos

His opportunè pastis, ascendit in Æquor Respo

Discipulis comitatus; agit propensior aura Filius

Dalmanutha ratem; Phariseos concitus urget (qui Adm

Rumor in occursum: sed dum mera signa, pri Discip

Admittant sacræ fidei documenta, requirunt Notif

Deseruit fatuos, tradens sua carbasa ventis. Mox

Marc. 8. 14. Et quia Discipulos pro victu cura fefellit, Displ

Dum festinarent latas super Æquoris undas Et qu

Defectum serò capiunt, nimumque querunt Marty

Advertit Christus curas, quæ corda premebant Infero

Hinc conturbatos animo jubet esse quietos, Ad qu

Et memores, modico quot nuper pane duabus Vade

Distinctis vicibus saturâset millia. Sacris Nec f

re vit Adjiciunt animum monitis, intérque loquendum Marc.
 mus Bethsaidam veniunt: vix anchora jacta momordit 8.22.
 a vita Littora, producunt oculorum luce carentem.
 roque Salvator spuito deperdita lumina cæci
 nctus Illinit, inquirens, si quid sublustre videret.
 hristi Ille refert: Video visu titubante, moveri
 a rece Circumagiq; homines, tanquam si turbine Caurus
 : unu Huc illuc arbuta quatit: Christusq; secundo
 s, atro Myopi contactu totam conferre salutem
 dictu Aggreditur, plenumque refert in lumina visum;
 Curato indicens simul alta silentia facti,
 us, & Prodigiumque, novus ne rumor concitet urbem,
 s, am Promulgare vetans Signi virtute patratâ,
 onant Transfit ad hanc urbem, quam struxit honore Phi Matt.
 nostru Cesaris; & tempus sacro sermone fefellit. (Ippus 16.
 um. Dicite, quem Mundus me judicat esse? rogabat Marc.
 asum Te modò Baptistam pars judicat esse Joannem; 8.
 erem Pars putat Eliam raptum rediisse; Prophetam Luc. 9.
 ultra Maxima pars credit. Sed quæ præponderat inter
 rum. Hos sensus varios sententia? dicite: fidus
 r Respondet Bariona: Scio, quòd ab Æthere missus
 ura Filius excelsi sis, Chrismate Numinis unctus,
 et (quæ) Admisit Petri Præconia Christus, eundem,
 , pri Discipulosque suos hortatus, talia nulli
 irunt Notificare. Viam consumpsit, plura loquendo
 tis. Mox instante sibi de tempestate dolorum,
 llit. Displicuit Petro series inamœna futuri;
 ndas Et quasi culparet Dominum super omine tanti
 erunt Martyrii, quod voce queat propellere, multa
 meba Inferuit nimio Christi succensus amore:
 etos. Ad quem conversus tristis suspirat, et inquit:
 duab; Vade retrò, Satana, faciens mihi scandala, summi
 s Nec sapiens decreta Patris, superantia captum

Totius Mundi. Tum gressum sistit, & inquit
 Ad reliquos: Quicumque meus cupit esse sodas
 Se sibi, se Mundo, et cunctis subducat amicos
 Me, portando crucem, præeuntem ponè secum
 Qui fragilem vitam nimium servare laborat
 Perdere festinat; qui pro me perdere vitam
 Obsequiosus amat, Mundo pereunte perennis
 Inveniet vitam. Quid amabò proderit ulli
 Maxima congeries auri, pretiosaque Terrarum
 Munera, si superis animam non inferat Astris
 Qui me sub mediis lethi non deserit undis,
 Confessusque palàm lateri constanter adhæret
 Hunc non despiciam, dum venero mille beatorum
 Spirituum turmis circumdatus. Ecce videmus
 Hic aliquos, qui non gustabunt spicula mortis
 Donec ab his, magnâ sub majestate, beati
 Imperiosa mei spectetur gloria Regni;
 In qua totius Mundi generale sedebo
 Judicium, cuicumque suis conformiter actis,
 Omni respectu posito, decreta daturus.
 Finito sermone viam promovit eundo;
 Nec dubito, fractum compuncto corde, Magister
 Applausisse sacris monitis zeloque Simonem
 Consiliis hominum disconvenientia Petrus
 Esse verebatur, si pro reparamine Mundi
 Filius Excelsi pateretur: purus amoris
 Hic excessus erat, gemitu delendus ab uao,
 O si non alios patrâssem criminis ausus!
 Quàm consolarer sub tristi mortis agone,
 Dum mihi proponet millena piacula nostræ
 Oppugnator atrox devastatorque salutis!
 Non despero tamen: Dominum sub imagine ferentem
 Oppugnat Satanas, cujus moriendo rebelle

Matt.

16.28.

Marc.

8.39.

Luc.9.

Contrivisse caput Christum, mons Golgotha Mundo
 Testis adest; Crux alma sacro madefacta cruore
 Comprobat; & sanctum quæ Christi corpus adornant,
 Quinque cicatrices, Domino redeunte, docebunt.
 Ringere magne draco; pulso te Principe, servum
 Christus adoptavit: submisso vertice noxas
 Deprecor à Domino, jurans, me nolle deinceps
 Auscultare tibi; sed quod, Baptismatis undâ
 Ablutus, Superis Patrini voce sponondi,
 Illasâ servare fide: denuncio bellum,
 Hostis inique, tibi; submittet robora Jesus.

POESEOS SACRÆ

PARS TERTIA,

INQUA POEMATE ASCETICO
 REPRÆSENTATUR

1mo. Transfiguratio Christi in monte Thabor.	6to Colloquium cum Nicodemo.
2do. Christi colloquium cum Samaritana.	7mo Parabola agricolæ seminantis.
3to Decollatio S. Joannis Baptistæ.	8vo Petitio matris filiorum Zebedæi.
4to Descriptio ultimi Judicii à Christo proposita.	9no. Ultima Christi per M. Magdalenam facta unctio.
5to Historia de divite epulone, & paupere Lazaro.	10mo Institutio Ss. Altaris Sacramenti.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS TERTIÆ
 INDUCTIO PRIMA.

S. MATTHÆUS. CAP. 17.

Et post dies sex assumpsit Jesus Petrum, & Jacobum, & Joannem fratrem ejus, & duxit illos in montem excelsum seorsum: & transfiguratus est ante eos. Et resplenduit facies ejus sicut Sol; vestimenta autem ejus facta sunt alba